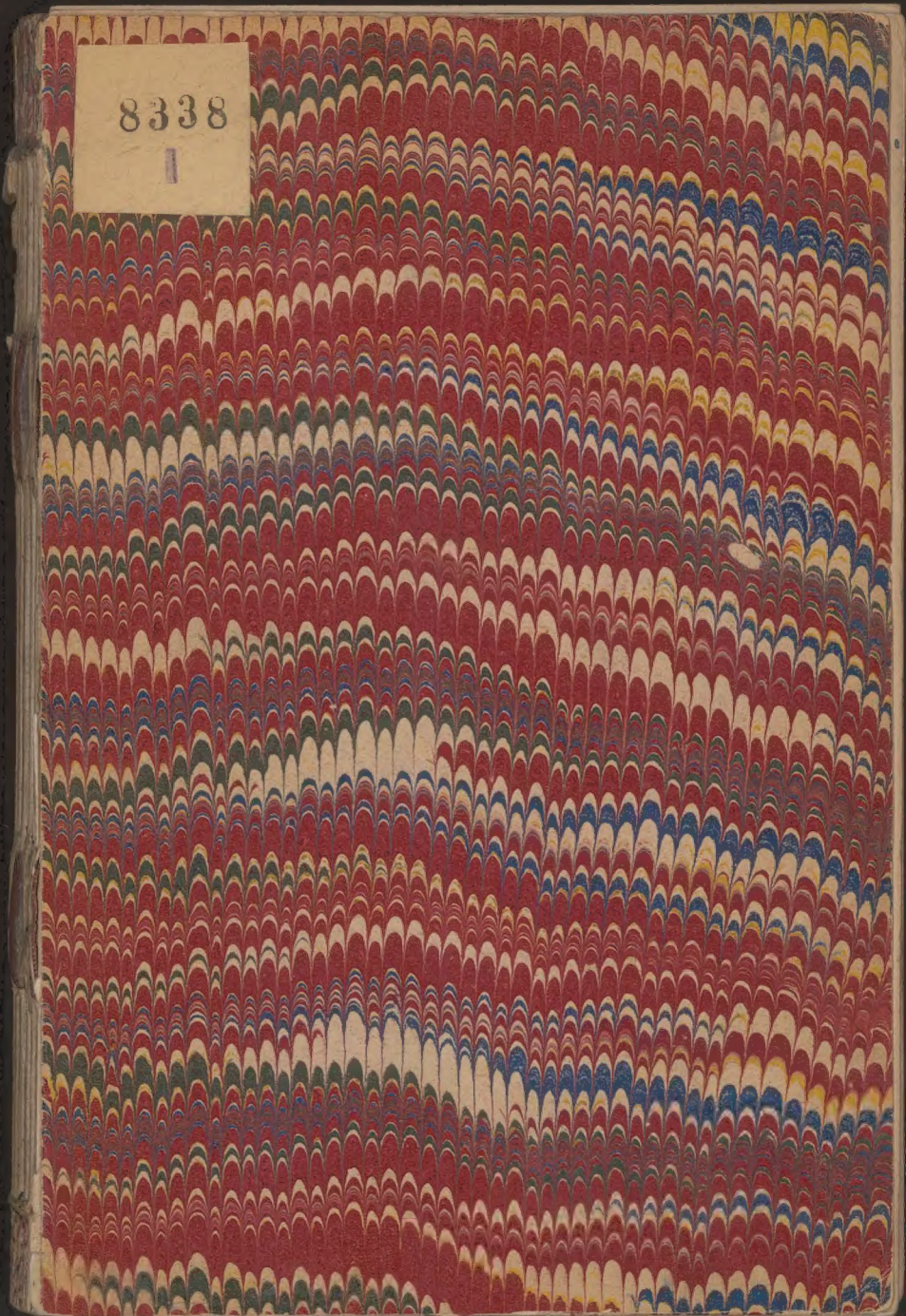

8338

1

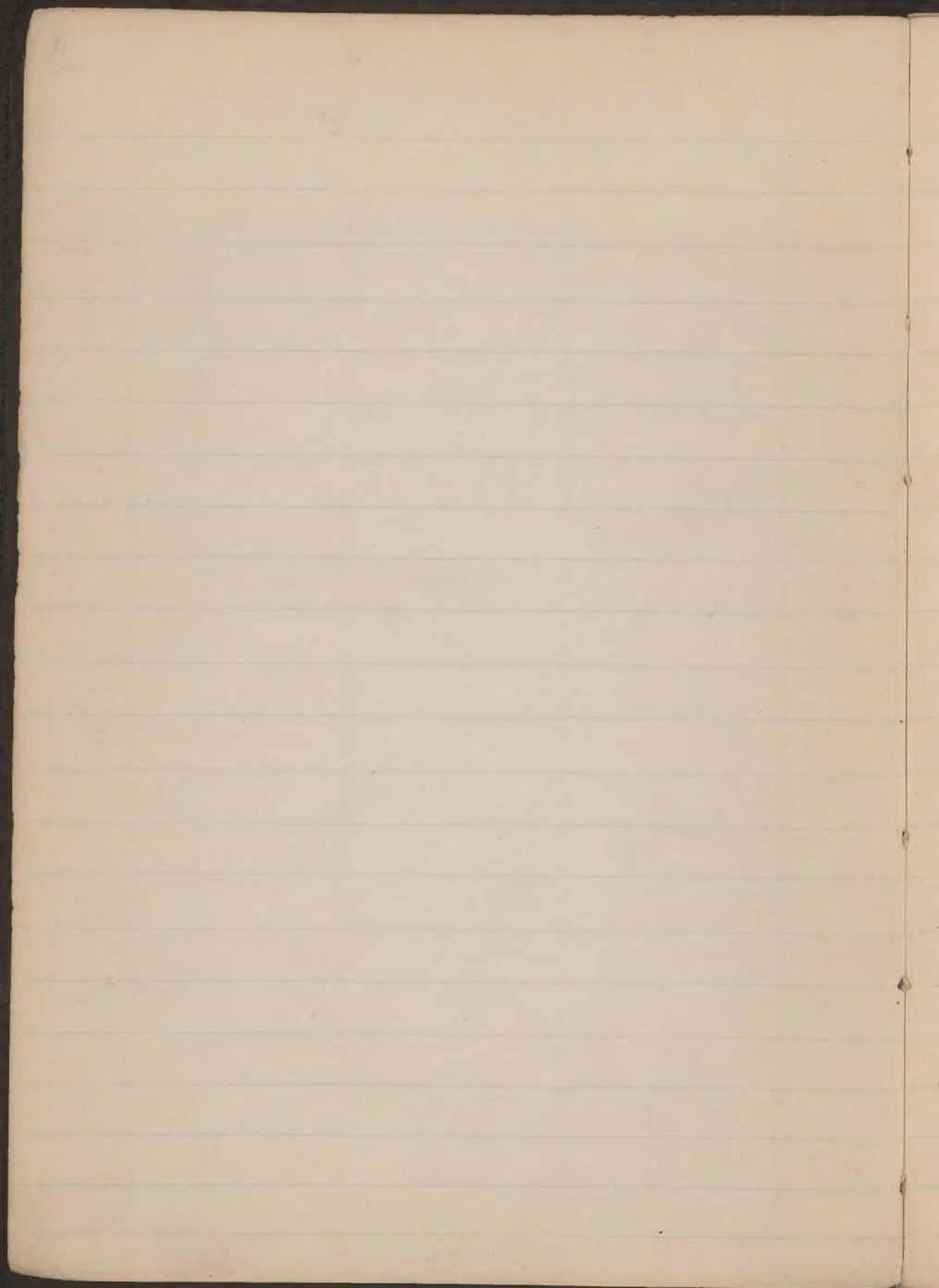
1 Post 800 mss 1800 in the f.m.

Pawlicki 17

8328

I

Das geburtsjahr Christi - ein chronol. Versuch
v. Flor. Riess. L. T. Freibg. Herder 1880.
8. - 267. -

Knytyk uwaria te prace ze subypono, apelacio
pomimo nagobremieniej uwaroi - zob.
Revue Critique d'histoire et de Littérature
a. 1884. 13. jan. no. 3.

Die Tapias fragm: über Marcus u. Mattheus
eingehend exegetisch untersucht u. Krit.
gewürdigt - v. Weiffenbach - Berlin - Schleier-
macher 8vo XH. 135. (3 ma.)

Zob. Revue Critique, 1884. n. 4 (24-jan.)
Pierwsze wspomnienia o Marka i pierwszy zbiór
moich Tarnowskich przez S. Mat: zostały wcielone
w ewangelie nowe ich nazwą. Te ewangelie
są drugorzędne lub trzeciorzędne utworom.
Aut: bardzo chwalony przez Kętyka ^{widocznie} (człowiek do których
racjon: histor:

The transactions of the royal irish academy,
 irish manuscript series - vol. 1. Part. I. On the
 Calendar of Pengu by Whitley Stokes -
 Dublin. Hodges, Foster and Figgis 1880 - 4vo
 31. CCC411. -

Zob. Revue critique 1887. n. 10.

Aube', étude sur un nouveau texte des
actes des martyrs scyllitains - Paris Didot
1887. 8vo - 39.

Zob. Revue critique 1887. n. 44

Strucque ou sonne tchicue Duherne : le plus ancien docu-
ment connu de l'histoire des églises d'Afrique".
(Bulletin critique d'histoire, de littérature et de
théologie 15 mars 1887 - p. 421)

Usener neque quæ sincera sit exempli grati-
fides oppo ē proceone - p. 4 Acta mart. scyll.

Aube' me dawns predtem byt opytvit aony tekst
Terin'ski i mōnit o akt: (Les chrétiens p. 203-206
499-503) Lwi utedy pny pnyat, se artyficyat
mōyt byt napisany ps grecka (p. 503-509)

Receurent Max Bonnet u Revue Critique, twiend-
se me wyptarnaz jezo dowody, by pny par, se tekst
Terin'ski fymarony z grecki: - la question reste
ouverte - dyjōki macy bylko tekst interpolowany
larin'ski lub fym: tak kōitōi, jak Mabillon z
Heleniem w Terin'skim lub facyficyany w greckim
jzyku me ra, dowodem - ces fautes étaient repa-
rues dans le langage familier

Atazary volis germanizmy a jazyku fran. cho' nie
 zuzdy niem. lub nie moga ich rowno znaczenia wyja-
 snic. W histo: Koś. Rufing sa helenizmy, kwi-
 tym nie odpowiadajacy origin: smoty Eweli:
 Tekst grecki wydalę uż roznazentoni in' stein
 Taciński, ale nie afirmuje tego Katep:
 Ineuś Ambé: il n'est pas facile, en particulier,
 d'établir le rapport existant entre les divers
 textes latins: i Koś obrych mrag
 ὁ ἁγίος πνεῦμα electi sumus ὁ ἁγίος elegantia
 involto uż potem religioſi sumus, religioſi-
 qui a pa trouver dans cette version le vrai sens
 religioſi sumus et religioſi et qui au contraire
 aurait remplacé ces mots tout naturels
 par les autres: i. d. -

Revue critique d'histoire et de littérature
 25 fr. (à l'étranger) - Paris Ernest Leroux -
 Libraire éditeur - Rue Bonaparte 28.

Edgar Quinet, his early life and writings by
 Richard Heath - London Trübner 1881 - 221 pp.

Oeuvres complètes de Bartolomeo Borghesi.
Lettres Tome 3ième Paris Impr. Nationale 1872
Text to 8¹ form cataloge abioru.

Z listu ^{22 San Marino} do Leona Renier z 10. sty. 60
(idr. 612 - 616) pokazuje iż że już w r. 59
(VIII. 614) proponował R: by wytano w akt. scyll.
Praesente ii et bondiano 1058.

Dni obywateli Bor: 1^a zebrała by zmienić
tekst: Impp. Severo et Anton - portore
z Diuna (4XXI. 33) i Tert. (Apol: 25) wynika, że
Mar. Aur. + za owego Konst: J. XVI. Kal. Apr.
Zatem w lipcu proponat Pom. już sam od
5 miesięcy. Sąd Bor: osiadał iż że r. 200
bo Caracalla został Aug. w r. 198 a mureni:
Judeus przypada na r. 203 kiedy prok: był R.
fing, następce prokuratora Flawiana, który
prowadził proces: s: Perpetui w zastępie
martego Minicyura Timiniana a i: byli
wzajemnie j: od Vigellina. Prawdą że
w przewodzie tekście stało: praesentibus Claudio
severo et aulidis victorino 1058: (VIII. 616)

Wiadomości o Bartolom. hr. Borghesi
znajduje się na wstępie dzieła p. Noël Des Vergers
„Essai sur Marc-Aurèle. Paris 1860.

Urodzony archeol. ur. się 11 lip. 1781 w Savignano
miasteczku między Cesena i Rimini (w Romanii)
Ojciec jego Piotr był znakomitym numismatykiem
i syna, któremu dał najstaranniejsze wychoowanie
Klasyczne, do tejże nauki wkładał. Tuż w 11^{ym}
r. życia napisał wyprawkę z jej dziedzin, potem
reperat w dokumentach średniow. w San Vitale w
Ravennie, ale ze względu na wzrost jego, posła-
ł go wyprawa do stowizjacji rzymskiej a naj-
bardziej epigrafice. W Rzymie ukutał się w niej
pod Cajet. Marini, potem przez lat 20 przebie-
gał główne miasta włoskie, zbierając materiały
epigraf. i rzeźbiarskie oraz stosunki. Kariera
w r. 1821, zniechęcony rykanami polityki, wietrząc
wśród pieśni, schronił się do San-Marino, skąd
nie tylko opuścił się w dolinę, aby udać się do Rzymu
w r. 1842 celem spełnienia misji dyplom. którą mu
powierzyła mała repub. Wśród ogromnych prac,
w osobliwym komplecie, od wschodu i tona do wozu

Wzrostem był stoliczkiem, nade wszystko obdarzony piersi-
mi, osiemieć Konsultowany w latach, których
odpowiedzi są prawdziwemi wyprawkami niemie-
ckiej cery, dożył wielki starość do r. 1859. W
styczniu miał atak apoplektyczny, ale niebezpie-
czeństwo mignęło - mowa pracowała, korespondował
z niepozyskaną siłą. Kiedy 16. kwiet. wystąpił w
łóżku nagle umarł wśród konwulsyj: Kassel.
Stwierdził, że tak miał dobre a są miał tak tra-
dycję, że całej Europy uczeni wzięli się jego
Zastępca jego niezmierzony jest, że powołaniem a ra-
gatem badaniem, surową metodą a genialną kry-
tyką porównawczą tekstów i dokumentów, utworzył
z epigrafiki naukę ścisłą. Później pracował
nad układaniem fastów Konsularnych od początku
rep. aż do wieku XI. naszej ery. Napisał dzieło
wypraw po różnych czasopismach, które razem z
jego listami wydano po imieniu jego następcy
ces. Napoleona III w 8 tomach. Prowadził życie
tworzące, bez zrywania na sobie mało dostępną - 1000
milionów nad morzem. On to dowodzi, że epigrafika
nie jest tylko niepojętą nauką, ale sztuką, o której nie ma
żadnego wątpliwości.

Der Theismus im Kampf mit d. orthodoxen Buch.
 Lieb - von Dr. Fuder - Bremen Heinricus 1887 - in - 8vo
 mu. 242 p.

Le livre de Fud est une œuvre passionnée qu'on a es-
 sayé, par une série d'additions et de corrections sou-
 vent considérables, de ramener au point de vue de l'or-
 thodoxie, c'est-à-dire de l'Unité de la justice distribu-
 tive de Dieu, mise en question par le premier auteur.
 (Paris 1887 - 1888 - 1889 - 1890 - 1891 - 1892 - 1893)

Le livre de Fud est une œuvre passionnée qu'on a es-
 sayé, par une série d'additions et de corrections sou-
 vent considérables, de ramener au point de vue de l'or-
 thodoxie, c'est-à-dire de l'Unité de la justice distribu-
 tive de Dieu, mise en question par le premier auteur.
 (Paris 1887 - 1888 - 1889 - 1890 - 1891 - 1892 - 1893)

Le livre de Fud est une œuvre passionnée qu'on a es-
 sayé, par une série d'additions et de corrections sou-
 vent considérables, de ramener au point de vue de l'or-
 thodoxie, c'est-à-dire de l'Unité de la justice distribu-
 tive de Dieu, mise en question par le premier auteur.
 (Paris 1887 - 1888 - 1889 - 1890 - 1891 - 1892 - 1893)

but, générale nous l'états assés légers, mais
8vo ce serait bien remarquable, à la direction cour-
reusement. La méthode ... consiste dans la volonté
es- trop souvent constatée, d'exprimer ce peu connu par
re- le moins connu ... (J. Halévy)

10. (one in 1000) 1000 - 1000
 11. (one in 1000) 1000 - 1000

2) *Opération, 2e édition de Léonard A.
Zévèle, prof. au collège de France - Paris Fisch-
bacher. 1887 - in - 8vo III. 214 p.*

I finira, et ligé : la détermination de la loi hu-
 maine par le sentiment d'un lien unissant l'es-
 sentiel humain à l'essence mystérieuse d'un être
 universel : la détermination de la loi humaine par la
 même loi universelle et divine à la fois.
 - Le développement religieux ouvert à la grande
 loi de l'existence est parmi les causes motrices
 du développement religieux : 1° la conscience
 croissante de la nature ; 2° la génie des races ;
 3° le progrès de la science ; 4° la civilisation mo-
 derne ; 5° les événements de la vie sociale et politique.

de développement religieux ouvert à la grande loi de l'évolution. Ici, parmi les causes motrices de développement religieux : 1° la civilisation croissante de la nation ; 2° le génie des races ; 3° le progrès de la science ; 4° de la conscience morale ; 5° les événements politiques et sociaux.

[illegible]

de développement : 1° la naissance
croissante de la nature ; 2° le génie des mœurs ;
3° le progrès de la science ; 4° de la civilisation mo-
rale ; 5° les événements politiques et militaires.

3° le progrès de la machine; 4° de la construction me-
canique; 5° les divers appareils de la machine à vapeur et de la

note: 10. 1. 8. 1900

6° l'union personnelle de l'Église romaine (rédac-
teurs, réformateurs etc.)
Bibliothèque no. 50. 1851.

Relation des papiers drolanes: Lettre à la Com-
mission des Livres: du vic. Dom. Com. arch.

Paris 1851. 4re 2 p.

Notre 2 5me tom. 37 remi: 11110 more velle crasse
à l'égard, morale, stonche e stow a'ene -

La Vie de N.-S. Jésus Christ par l'abbé Tou-
not à la faculté de théologie de Rouen. Paris
Février 1850 in-8° 2 vol. XXXII. 522. 557 p.

L'auteur fait preuve de connaissances étan-
dies, d'un talent d'écrivain trop rare en ces
matières pour n'être pas relevé avec soin, l'in-
térêt d'exposition remarquable.

Bibliothèque no. 49. 1851. Rouen. Vence

Antonin le Pieux par Noël Des Vergers - in Nouvelle
Biographie universelle - publiée par Didot Frères - 1852.

L'empereur ... ne pouvait persécuter cette religion divine
qui venait éclairer les meilleurs esprits et saper en silence
le polythéisme, avili par ses excès. Tertullien dit positive-
ment que l'Église ne fut pas persécutée par l'ordre d'An-
tonin (apoc. V) - *Infelix mori fo samo - Subernatoru.*
ni tu - vovgic po puvvuyach nykongyali *Jaune pra-*
wa, alo S. Just. apoc. byte puychylai puyjsta -
stad Sulp. Sev. Sav. Hist. II. 46. Antonino Pio imperan-
te, pax ecclesiis fuit. -

tequanimitas - ce fut sa dernière parole; elle résu-
mait le doctrine du stoïcisme; un chrétien aurait
dit: *Charité!* -

Il développe le droit romain dans le sens de l'équi-
té naturelle, qui, sous l'influence du christianisme
naissant, apprenait enfin aux hommes qu'ils sont
frères. -

Marc-Aurèle et la fin du monde antique, par
Ernest Renan. Paris. Calmann Lévy 1882 in-
8vo n. 648 pp.

Jest to ostatni (ciężki) tom historyi pogańskości
w Rzymie: Na jego w tym tomie M. Au. główny rolę
grają. M. Au. a peu connu les 'liens et
ne s'en est guère occupé', même quand il les
a persécutés. L'auteur met aut. cel takt:
Il importait de montrer à quel degré de per-
fection on peut s'élever, sans s'appuyer sur
le surnaturel et sur la métaphysique.

Krytyka woli drafnie uwagi: że przypisuje
w M. Au. świątę to unum est, ne confidas - pro-
tem ten świątę jest nadzwyczajnie mianem a mianem
naprawdę cesarza - harmonii ducha i ciała: 2
fity: takie u nim 2 Ren. dostrzedz nie można.
Un vrai romain a horreur de la théorie, du
somphe, de la vie intérieure.

Nie wątpliwość M. A. się wada, i gromadzą
początek Ang. Tyb. Nesp. Traj. Hadr. Nie są to
świątę ale silni meżowie Apoteu zostawit po
sobie Komoda i to z ratem rozmyślen.

Wyżt. także nie łączyła się z tymi, co odmanęła
Renanowi wyznosi i piękne, o stylu. Saladin est
un mécréant, mais son cimetière est de bonne
trempe. Ale dużo u nim błędów.

Łączył studiować powański chor: przed 20 laty
kiedy rekota Tybing. była jeszcze w pełnym blasku
a hegelianizm history: obliczenia między innymi
Tynjał wtedy R. teoria paulinizmu i petryzacji
i nawet przy niej proste, żeby nie reprimi har-
monii całego dzieła. Wskutek tego zmienia
zapamiętanie. M. A. tak zwane Klementyzy ale
także S. Iren: (str. 75) myślał cytować, nie
pojęła tej hipotezy. Mówi tylko, że S. Klem.
avait vu les bienheureux apôtres et conversé
avec eux. Czy to Konieczność aluzja Klementy-
ska - czy nie mógł skądś inąd mieć tę wiadomość
S. Iren.

Une autre „nicaisienne” scientifique - c'est la croyan-
ce à la constitution des métropoles chrétiennes
sur le modèle de l'organisation du culte provin-
cial de Rome et d'Auguste.

Wiele apokryfów cytowanych z absolutną

confiance a-p. (str. 102) le fameux synodique de
 5e Athanase - le prologue des Actes de sainte Fé-
 licite', ^(376. 411) document bien postérieur aux événements
 qu'il raconte et sans autorité dans la question
 où M. R. l'introduit - polem str. 550 le
 traité de Philon - le pseudo-Anatolios (199)
 pièce fabriquée à la fin du VI. siècle en Grande
 Bretagne (Krusch J. 84 jäh. Ostervrlo)
 u. même quelle Leipzig. 80 - p. 311 sq.)

Takie błędy w Kwestyi wielkanocnego sporu-
 między jenne, gdzie mowa o Katakomb. i sztuce
 chrz.: zob. str. 536. 543.

Usunąć napisy datowane z r. 71. 107. 111 a
 potem udaje, że wszystkie były datowane - co
 do obrazów odryte do Rossi, który mówi o nich
 wreszcie pierwszy - cytując resto ile lub exageryje
 lub wyta w tekstach co innego - zob. str. 192.
 219. 228 232. 307. Zob. także Katakombos
 na str. 166 - no. 2 - i Katakomb.: w Medyol. (537)
 W Koina dzieła R. dzieło mało apokal. ps. liber.
 o przynależności chrz.: Zwycięstwo jego tem tu-
 mary: c'est que le sentiment public réclamait

De Lancelot, Saint-Evremond, Voltaire, Mé-
rimée à être de la même religion que Ter-
tullien, Clément d'Alexandrie et le bon Ter-
mas (560) Toteu enown ponzada, re me mo-
ine obejé ris ber chneri: a le tneba (à re-
formowai. Reforma takha: Wymorai Boge
a zachowai waineti dte Biblii, historji chr-
dogmata, kulta i moralnoiri - Formulha
takha (18r. 345): Tas de têtes coupées, des éo-
les primaires et un enseignement ratione-
liste. (Duchosne w Bulletin Critique no.
16. ^{2^e année} 1882 1° janv. (éd. Ernest Thorin, rue
de Médiris.)

De Aristidis philosophi Atheniensis ser-
monibus duobus apologeticis Disp. Ludo.
Quumler. Posen 87. in 4vo 18 pp. progr.
srkshy real: w Hawirzu -
D. brief an Diogenes nebst beiträgen
zur gesch. d. lebens u. d. schriften d. Grego-
rios v. Neo-Cæsarea von Dr. Joh. Baeseke
Leipz. Baerth 87. in 8vo VII. 208 str.

Dictionary of Greek and Roman biography and
mythology edited by William Smith in three volu-
mes - London James Walton u. John Murray

1867. Prof. William Ramsay (ant. M. Aure-
liu Antonin) str. 442: Lichy obrono, jest. pomedzici
ze ostrzenietwa, mezu chot: byty popelniane ber
wiedzy M. Aur. skoro tyte innych wypadkow donosy
jego dbalosci o dobro poddanych nawet w odleglych
provincjach. Co gornia, to ze we wyprawach lud.
mamy najzupełniejszą ewidencję, ze obywateli jego
szlachet. Gdy legat ces: zarządzał instrukcją, przy-
jmuje odpowiedź, ze wazny wyjazd zis byc' ich:
maja byc' imienia uharani. Jest prawnopodob.
ze jego dobre zenc zostalo w tej chwili wzruszenie
pocieszne chyb doradzoń, bo idac ze starszej na-
tury glósem, byty poprostem na uwagach moral.
i narekaniach, ze tak. czyz zabobon ma tak
ciemnych a upartych zwolenn. Kón (Med XI.3)
He te spokojna pogarda nie radawalnictwa czynnej
ucienawii sumu niewyp. lub ewangeli Stoików, któ-
rych jego opieka przyrzagasta. Wielu z nich byto
biogotami najgorzejszego rodzaju a iquilo uawia

uaknie przyjańniej szej zawini ku wypnawcom nowej re-
 ligii. Trzy wytki zgłoszali na wszystkie inne sekty
 z pogardliwym zadowoleniem własnym, nie mogły
 mieć swobody, i jakor napadano teraz i pokazywane
 na ich gnuśstwa i błędy. Patrali z wściekłą zadowo-
 leną na kodeks moralności i na wyzłości życia bez
 skazy. Daleko wyższe od tego co sami praktykowa-
 li lub użyli lub wymarzyli. I najmiej mogli im
 wybażyc, że pomyśleli ich wtem o tak wyso-
 cne pretensye do odwróci i chowej i do spokojne-
 go znorenia i cierpien i cierpien.

Laurice ^{mu} Palej aut. postępowanie z Faustyną: jeżeli
 ono było umiarkowane, to dowodzi w nim umiarkowanie i ślepo-
 ni trudnej do uszerzenia - jeżeli udane, to dziwny
 kombinacja apaty i aktorstwa.

Darstellungen aus der sittengesch. Roms in der 1. u. 2. h.
 v. August bis zum Ausgang d. antonine - v. Ludw.
 Friedländer 3te thl. 1871 Tübingen

s. 578 mówi o pnie: pnie chne: że ar do Traj.
 urawiano chn: za rektę i ydon. i zostawiano im sw-
 peltur swobody. Pnie lad. za Nerona i Domicy:

nie sągaty po za muru Rzymu a dobiegły naley kielby
 Trajan ulegalizować pisał: siigemo ich jako noszą
 a zgubny zabobon a oskarżano już to o sacrilegium
 już to o mejestat obratony, bo nie chcieli głąwnie
 wierzyć. Iny drugiej tej zbrodni spotykata tortura
 wyrzutek a łmieni koniczne nalezających do niższego
 stanu. - Wywozono onto chre: do Kopalu - Cypr.
 Opp. - 73 - zob. list Lionyz. bisk. Koryn: - Clinton
 F. R. ad a. 173. 183. zob. w ról pap. Soter -
 Euseb. chron. 2185 - R. E. IV. 23. 10 - Many
 otrzymała utwierdzenie de restantibus ze M. Luc.
 Hipp. philos. IX. 11 - Zob. Tert. Apol. 39. de pud.
 22.

Friedländer nadeży, że ar. do pierw. wielk. prze-
 stęp. ze Decyusza (249-57) mało zginsto ms-
 acenników, polegających na Umg. i. Gels. III. 8.
 Nawet za wielk. prześląd. pod Decy: w wielk.
 Alex. zginsto za wierz tylko 10 męsz: a 7
 niewi: jak insadaj Orygenes a pnyjarek Lionizy
 Euseb. H. E. VI. 91 - Gibbon Hist. Ch. XV. 75.
 że zresztą i khrizyja stracila daleko więcej heretyków
 i żydów (579)

Autorze Filozofumenon jest obszerny ar-
tykuł Dr. Funka w Theol. Quartalschr. 1887
heft 3 - autorstwo przypisuje s. Kijpsolito w.
Tamże tegoż rocznika Bern. Jungmann's
Dissertationes in Hist. eccl.:

Theol. Quartalschr. no. 2 - 1887 - str. 274
art. K. Dr. Vetter's : üb. d. armen. Uebersetzg
d. Kirchengesch. d. Eusebius.

Mecht: O. Abrah. Ischani wyd. 1877 własny
pnektad arm: Eireb: a uo Iole umierit sta-
ry pnektad, ^{istany od tego armi} pisanopodobnie rohung z wersyi
syr: Aut: porown: pnektad ten stary z. mar-
ty: S. Polikar: wyd: 1874 w marie (i: amei
u S. Larcza (1874) a Ustie to mezenistwo jist
wyjste z owego staroego pnekt: amei. ale
nie starne od XI w; Na mory tych prawienci
pokazuje iis se tneba u Eireb: wyta: sör
ioy - Dadsio Is (Kr. IV. wid. 23. Lämter)
maeovepsoo, takie S. Polik: me ty druma-
stye byz byznastye w ligbie mezenistwa - Fila-
delfijskich. —

9. *Opis*: l. s. VIII. 691 zé chne: bato malé. *Opis*
 qé us na *Sereb. A. V. VI. 43*; tamré cytow. *linie*
pa ... *ina nyen: tynta 1000* ...
inny ... *si mogła cala linja pnie 20000 - 11*
Antonia ... *o gminie Hantsegora* ...
3000 ... *Opis* ... *stan* ...
inny ... *Opis* ...
inny ... *Opis* ...

str. 532. *tanré*: *Si do 3° w. tylichne: nie tylio*
inny ... *Opis* ...

-533: *Opis* ... *Opis* ...

Relatio nominis ... *Opis* ...

Relatio ... *Opis* ... *Opis* ...

publica exilio reposita - 206. *De ira* 17.

Ad res: z nazwy krzygu heretyckiemu by, nazywaniu wy-
szkub prowadzono to niemniej - wielkomy res: noma-
rali wielkie kam - Tamie II. 89.

Calumnia w iściejsem znaczeniu normy słue niewinne-
go oskarżenie Gaj. IV. 178 *qui intellegit, no recte se-
agere, et vexandi adversum gratia*. *Qui se agnoscit*.
a acio lub iudicium calumniale - a *expon. q. 101*.

Calumniator musial *captatio* 1/2 lub przy interdyktu
1/2 *usu* obyektu *zpornego* - Gaj. IV. 163. 174 176. i 178.
*Interd. IV. 16. 1. Gell. XIV. 2. et *expon. q. 101**.

Lex *Q. Mucia* *stansila* *expon. q. 101* *K na uole*
ex. 101: *zdoje* *uq* *nygawadit* *hary* *hilionis* *Kon*
stad *porostate* *usit* *105*, *ale* *lakie* *kom*
neidyngare - Tamie II. 105.

Tremia *accusator* *tak* *in* *ad* *gall* *perpet* *perpe-*
tue - *Lex* *Uitia* *Calpurnia* *in* *Uitarnou*
za *ambito* *i* *posuata* *de* *triby* *urbane* *101*, *Uitarnou*
101 *in* *triby* *rurste* *lex* *Uitia* *de* *Uitarnou*
Lex *Uitia* *de* *Uitarnou* *101* *de* *Uitarnou* *101*
Uitarnou, *101* *remordon* *101* *Uitarnou* *101* - Tamie II. 105.

Index donosiciel petycji lub przygotowania, dni - musieliby to być chodnie wielkie: przygotowanie, zabawa, przypalanie - myślał być nim jakiś nieśwobit lub niezły, stawał się - nagroda, zły pieniądź, wolność, obywatelstwo - napędzanie - petycja: w rzeczach powypędzanie Tarkusiewiczów - później zgóry namierzano pewne nagrody za nawet obywateli i donoszenie o innych chodniach: karcerstwo, fałszerstwo, magia, rozbój - nawet byli za to: niedrogo było urodzić, który u wali nad chodniarzami i t. d. - łodzi - statki - ni, curiosi, nuntiatores, irenarchae, defensores - petycja w sprawie - brym: zarada inkwizycyjna brata oraz innych gość nad zaradą a kucarym - Tamie Wstr. 122. 123 -

„*quadruplati*” oskarżyciel dla zysku, toż znowy nie, to otwieranie, co sta się już majątku i karta - such - Asion. od Lit. Div. 4 p. 110 Brolli - Tamie Wstr. 124. ^{do spraw} „*Quarta perpetua*” stały trybun: brym: 12. zarad „*Pyrona*” było już 8 komisji: „*quaestiones perpetuae*” repetund. majestas, ambitu, ^{do spraw} sicarius, veneficiu, vis, falsu, peculatu zob. Tamie W. str. 347 nast.

Forschungen zur geschichte d. neutestamentl.
Kanons us d. althirchl. literatur, von Th. Zahn
 prof. d. theol. in Erlangen - i. Tatians Diatessaron
 Erlangen Deichert 1887. in - 8vo 386 p.

Parmi les théologiens allem. non cathol. il en est
 peu dont les travaux soient aussi dignes d'atten-
 tion que ceux de M. Zahn.

C'est lui qui a osé, à la face de la "science protes-
 tante" défendre l'authenticité des écrits de s. Ignace;
 c'est lui encore, qui, dans les assauts que subit en
 ce moment le système historique de l'école de Tubi-
 ngen les coups les plus rurs et les plus sentis.

M. Aubé a été gratifié par lui de quelques notes
 qu'il ne s'empresse pas de faire traduire en fran.
 Oberz trompé par un faux rapport à la célèbre concordance
 d. évangiles, connue sous le nom de Diatessaron
 de Tatian. On savait que s. Ephrem l'avait com-
 plété, que le livre du s. Docteur d'Edesse est perdu
 dans sa langue originale, il en existait une traduc-
 tion arménienne chez les Méchitaristes de Venise.
 (Bibliothèque critique de littérature, d'histoire et de
 théologie - 15 nov. 1887. p. 245)

W r. 1836 tekst arm. wydat Aucher. potem prof. Mössinger p. Würzburg ogłosił przekł. łacini. r. 1834. Natomiast przekł. z: opart. L: moją badanią a ich rezultaty: że le Diatess. était un livre synag. ... s. Efreim qui ne savait pas le grec. ⁽¹⁵⁶⁴⁻³⁷³⁾ 'a commenté' au long. Son commentaire nous a permis de conclure que le Diat. était le livre employé a Eresse pour la lecture liturgique de l'Evangile.

A przedm. Efreimowi jure wyprawy tego tekstu. Afraates mawia z okolic Ninowy (336-345), Legenda Kurijska ebr. i p. wydana niedawno pod dyktando: Doctrina. Wai takté moi o nin, jak o ewangelii w. w. ... Zanim te legendy odnosz. do III. w. Gdy msk. ... (412-435) w dyces. Ideskiej a Teodoreta w dyces. Cyr nakazał wyprawić 4 ewan. rozstrzeż. ... Diatess. zawięto ustępować - (str. 244) ... użycować z homilii Afraatesa i z Kom. s. Efreima utwierdzić co nowo tekst Diat. ale porzucił użyc. Nowy.

Malgré les lacunes, on peut se faire une idée approximative de ce que contenait ou ne contenait pas le Diat. Ainsi les généalogies sont omises; il en

est de même du passage Lv. VII. 53 - VIII. 12 sur la femme
adultère ; en revanche les derniers versets de s. Marc
y figuraient.

Co to powstanie Diat. 2. przypisane do skora tekst
jest bliższe spotkaniu z przekł. rzy: Cureton.
Dawniej było od Perchito - trzeba przypisać, że na tym
przekł. jest mowa o: mojej kompilacji, ale znacząco
później grecki, niekiedy niekiedy do tekstu greckiego
(100-245)

Bullettino di archeologia cristiana - Marzo 1893
no 3 - Anno I p 17 - 22.

O napisie damas: w krypte Kwaśn. orient. Palest.
1893. Nr 63 - 19 lat. odkryto Kwaśn. nap. Damas.

BEA ... Ktoś K. tak nap.: Beatissimo Martyni
IAN Januario

IASVSE

Damasus Episcopus.

FE

Fecit -

Niektórzy ze damas: pap. wiele później nap.: imię
moje pierwsze i wykaristnem wierze - dawniej
nie powzano się dobrać: na Vntalut listu i ogólnie
nie było, że do IV i V w. a jednak najpóź. tak uro.

gól: Fur. dion. Filuk: zé kálka litér mýstany, aby
je odgadnaci.

Napstawa mecen. w iment. Preter: byt in. Tanu:
skad caly iment. was iz mietkier. ad s. Tanuaria
Na str. 18 drowy. R: prandziowi swego uampolu.
Stawryti Tawly zawné Tanua. z mecen. Felinjsi
ing. Agapito. Urbanen pap. i Kurynen byp.
ile rary mowa o krypt. swokw: i gtonnych Preter.
Tet mro prandzi. zé ucyis polwionny niezdy na
najmiej. z mýstkiel krypt. do niego zé odnosit.
Tis drowy ani jóg makt: mepowid: Kto byt ten
Tan. Némodytyi tyn, Kto mýmien: lib. pomby.
wied towary: pap. Syxt. II zabit. w r. 258
w mecen. ten, jétkole. w maktrol: i maktrol:
w Koi. nym: mrególnego Kulta. Pórnijie dika.
ok-raty, zé Tanua. w iment. Preter. zawné
miejie piewnowied. a z ityner: VII. VIII. IX w: ani
jeden mýnieniczi go lérzcego rzec z towary: Syxt.
II ten zawné zawné a jeden laret: qui fuit de VII
filiis Felii: lis majo. natu. (Admāni opp. ed. Froben
T. II. P. II. 1. 600) Lta wiadomozia zga draz iz naj-
stanne pomni Koi. nym. (18-19)

Alty VII. braci, synów S. Felicyty - sons remplis e belli
 al par le 'pis' autentis - u ^{według} Quinarta wiodnien
 goh - Tillamont - Timour. i grek. - more do-
 wody z pogańskieg epogr. i z chore: it. i: no-
 tione, aże te rady - Alta: zé se usow Antoina
 lud się wzbunął pnień chor: jakoby bogi były
 obracane aby lud wytkowi strawa Felis: i M. syn.
 Prefekt: był Tubling: z jego stów mdał, że było
 więcej: ale tytko jeden ^{Anton.} obczu w Rzy: Który
 wityczu: relacja ostatek sprawa do rżnigł. i zdziw
 Który w win. miejszech szarli inqueus: Polno
 talito Jan: osobno Feliksa: Filip: osobno mow
 itana - osobno Alex: Vital: Maryale - a putan
 palme, mecen: mathe odebrata. (19)

Nie wieżiano Który Anton: ani jeli pref. Tubl:
 teraz sadza pomech: zé był Salory Juliang-
 styuay prawnik, ordynator edykta wicuzst: (pers.
 bitorcu Marias: Borgh: na mocy starych map:
 dodali imię P. auzpils nie uarywaie rancin imie-
 uis ale pory mieli mieth. ter znyuay zé Rzyj. tak
 uarywali - wby putnienz: zé etta były uoy: z raze
 po grecku - (19)

Lob. Pavodoni: Sentenza definitiva intorno l'anno
della passione di S. Giustino, di S. Felice et c.
7 - Noel D.V. Essai - p. 39 195.

(Silang tak is cargwa w calend. bucher. i winyck
dokum. niektó: usniej jednak Silang - w term. tytar
nap. nad obraz: Silang - R: Silang - 19)

Salvig Juliang bys pref: w ostatn. maria. Anto:
Pia 161 a napisnie se z braci angg. 161 i 162.
W tym ostat. ro: M. Anr. porost: w Rey: L. Vers
iż w archiw - niobary: mdy taki. w Germ. i bys
prowidz Tybrn - gład wymien: w napis: na ceni Anr.
Anton: w Pavodoni - pociat. chne: a postian. stat
do transpadery - (119)

Alto uo wymien: ani dia imieni ani miej: pogre:
indizio per me assai forte, che furono scritti
contemporaneamente al martirio - (pisniej. redak.
kiedy jui stanni byli bracia mureu: nie bytaby
wymien. W Walend: martyrol: i krieg.
liturg: nastawn: Koi. nym: insto VII mura:
wznow: w 10 lip: jedna z wielkich inst. kure
10. lip: w nap: st. gualab romones: Konst. W.
wazne w dzien mureu: Porsini disert. post

Notes Graec. p. 12. R. zbija Meni - Papini 380.
Który innej tłumaczy napis - (19)

• Kto moja potmieł: przedziwne w mieście. pogrzeb.
jak już zauważyli braci i bawedoni - Wstąpię
Kalend. Buch: gwałt mi braci potarcie w wianę.
mój: tak jak w wianę. mój: byli rabisi. R.
• Ten uć uć miżi dziwnego: „Tulliana praeputa,
hystera: motoch nym: praeputi chri: gdy M. Aur.
postanow. ja ugotowić posierpną stratosi szla-
detuq matronę i niecierpić, oficy zastępy
strzeżone w orte. wianę mój: jak aby lepiej
zabrońić tłum zaburiony -“ (19)

• A werni pochowali: ut w wianę mój: jak
Karaly bliskoi (ment: i dogodni mój: i uem -
Tak Kalend: sturien, wawog: alit: a to tłum.
jasno. Na uęgo w orte wian mój: pochowano
braci: ^{Kalend nym:} Felix et Philippi in Priscilla, ē in Toda-
moz Martialis, Vitalis Alexandri, ē in Maximi
Lilani ē in Praetextati Ianuarii. Ta wawog:
Kalend. nym: Który pisał: z uerw Konst: W.
potmieł: w kuzg. libr. z uerw Lona W:
14. id. Julias natale ss. martyri Felix ē

Philippi in coem. *Pissillæ*; *Vitalis* & *Martinus* &
Alexandi in coem. *Sordani* & *Silvani* in coem.
Maximi vix. *Salanz* & *Tanuerii* in coem. *Træ-*
soltali vix. *Appia* (*Muratorius Liturgia Rom. vet.*
t. I. p. 395). A vinculis. v. c. v. v., v. d. y. v. e. t.
v. m. b. j. u. r. i. l. y. o. n. e. . a. g. t. v. h. a. c. d. i. e. v. l. s. e. r. a. n. t
v. s. t. a. t. i. o. n. e. s. : v. i. z. *Appia* ad s. *Tanueria* in *Treter-*
tati, ite vix. *Salanz* prima missa ad aquilonem in
Pissillæ: secunda missa ad s. *Vitalis* in *Sordani*;
ib. tertia missa ad s. *Felicitate* (*Thomas*, 1799.
T. II. p. 804. T. V. p. 478 (20)

prawa - było tam oratory: dń do v. 1785' u pancer:
Katak : dotad przystę: z v. 1856 analant K. ten
ucpis : 2 wronyż przystę: wiec locus birony
at sancta Fels... (21)

Malgondia w krypt. Pretext: są niezapłniane z
2° w: jak sądzę. K: przez tego sama krypta, nie
wybita w skałę, lecz cała wymurów: pod ziemią:
w murach bardzo rzadko - faradę tej krypty: z
czerw. granatow. marmuru, przypomina stary ^{ulsterowi} budynek.
pogrzeb: wstępną kwi. sw. Urb: alla Caffarella
Wielk. uściami ten budynek: na świąt. Barbara,
ale K: idzie za idzie w Tiostra Rose, w którego
w tym budynek: świąt. lub kapliczki, wzmiankow.
w pągu tropieć przez Tiostra. Attyka na uści
murów amfiteatrów i Tuncia Regilla - Tiostra.
Attyka budynek: M. Aur. i L. Verus. Obz.
Tuncia Regilla + 161 - Franz Bopp in. gr. pr.
T. III. p. 925 - ale pamiętać o uści jej budynek
systematycznie po imieniu Faust. młotni, zony
M. Aur. w r. 175 (Ennio Quirino Visconti,
Descrizioni Tropee - Franz Bopp land.)

In Jan: +162, po joga meacu: brato pres' ad:
 ci de Honie 174 nel qual tempo M. Aurelio pose
 un freno alla feroce rabbia de' gentili contro i
 cristiani e la chiesa respirò per poco in tranquilla
 quiete (21)

Parvi verisimile che in questo intervallo d' molta
 pace sia stato posto mano ad adornare i sepolcri
 de' martiri più illustri uccisi negli anni pre-
 cedenti; e ne abbiamo l'esempio in questo mede-
 simo secolo negli atti sinceri di s. Sinfiorosa,
 che narrano come la persecuzione avendo posato
 per un anno e sei mesi, in quello spazio di tem-
 po furono fatti onorevoli sepolcri ai corpi de'
 martiri - 22 -

Bratop tawie d: re Krypt. S. Jan: mo jest opu-
 mony budynek pogani - 22.

Stawa od Krypty Kwa dr. jest imie jnylegte, maja-
 ra jenne doskonalezg farate z regiet - jnyssom:
 uojepne wery atalki nyu: dnyple ne d. re tan
 qwarajrai Karmus, staway pod Hled: (22)

[illegible]

parków, między innymi anichron: -(1/4. 5')

Jedyn z nich był morze od Natalis, który za siebie pop.
oblatmował puer antemonitów, potem co rano porobił
da Tona Koci. A miał także brzygow: Któr, pognęzalsi
hary Kapit. (roz. 18)

W 1^{ej} pto: 3° w. było jakie 40 lat pokoju, wyprawy:
kriick. pnieit: Maxymina i niektóre kormel, pniei
chor: Nie ma wzniarki: o skarca: do Kopal. ...
stapity malone pnieitad. Desquiza, Gallara i Walonga:
z których ostatnie daję nowe pnieitady - omieja jano
listy sw. Pyrygare do bisk: prapaga: w Kopal: ...
siene'skich, które leżały w Numidii między Mak.
madya i Cyrtor. Morrelli (Afr. chríst. t. II. p. 146)
nieci, że tam wydobyw: marmur numid: giallo
... ale ... Cypr: mini o to: i ...
... Numid: były wrenty i ... marmur: a kara
... Cypr op. LXXVII pnie do 18 ...
il ... stentis i ... i ...
in ... constitutis a ... do ...
... granitov e ... per ...
... infestationis ... gloriose ...
... ...
... Halix, ... brzygow: ...

Fakre Gouyan, pap. + za Mexymine afflitz, fustibz
maceratg choi'ne vieng cry prawn. in metallis (rob.
Roma sc. H. I. II. p. 76. 77.) . Non d. caly ust ovis.

[illegible]

6 nich pyramina longior in vils cypho pila: lot
impressores hacten noletar, venuda immissione signa-
tis o-ad-exemplum m-styri super his reservatos
(c. 7) - Aby to m-nunio, bnele m-gto: vorkar konst
do m-karego w Atyre: si quis fuerit in metallis
lucratz minime in epy facie m-lator (Pod. Theod.
m. v. 2) - Por. m-nalage d podwogego naznary:
pietw. w kienzi: drugiego w pietnow. To sklonito
mst. do zakara (Gotofred. ad Pod. Theod. l. c.)
(Hic. 20)

1. Libet uia Ktoiy ruary - maia Boldet
uie kutaj' nalerij (jatk' piničej) N. osinceda: w tow.
zimeol. chr: (str. 20)

Wzrost między Galienem - Dżokl: nie ma wż

prygnitejow nadawanych, medz gior: a gnybienia ro-
tunkow mo moine byto dostanzy tylo marna: to po
treba byto (str. 22)

Il Corsi (delle pietre antiche p. 27) accenna, che
mancate ai metalli le schiere dei confessori della
fede cristiana, il loro lavoro dovette languire. Le
medaglie storiche storiche sono rare e ordina-
le, le monete fatte sulle monete del Terrore e i
dati europei non sembrano dare molto valore
a questa osservazione (str. 23)

Histoire des empereurs par Lenain De Tillemont.
Venise 1692. Tom. II 3 Marks Aut:

str. 350: Nous verrons beaucoup d'autres exemples
de sa douceur: mais il nous en restera très peu
de sa sévérité, hormis contre les chrétiens qui
méritaient le moins de la ressentir.

str. 395. Cependant ce prince quelque grand qu'il fut,
bien loin d'être un Dieu, n'était pas même un homme
sans reproche et sans défaut, quand on n'en jugerait
que selon les lumières de la raison et selon les règles
humaines de la morale.

str. 373 o Hise Martha Aus: po undownein roz-
wieszeni, a kt6ry zachowany w apol. Justye M: it
est difficile de croire qu'elle soit legitime - to samo
w przyp: str. 560: nie zgodz6 u6 z Baron: kt6ry j6
ma za autent. style barbare et presque inintelligible
L'original tak6e j6 uwaga za niezgodn6. -

^{by} Edward Gibbon: The history of the decline and
fall of the roman empire Leip. 1829 Fleischer
w 12 tomerk

Vol. II. Ch. 16. The conduct of the roman government
towards the christians, from the reign of Nero
to that of Constantine str. 317 - 415 ^{rozdział}
Kronikę rzymską, melancholijną, prawną (str. 413) o chrz.
świecie mrocznym i nieświełym. Daleko gorzej radzący
młodzi i rancz pogan - ⁽⁴¹⁴⁾ ^{podrój} ^{rolandzi} ze
Karola V zginęło wędrując i nadciągnęła Grocyra
pnieła 100.000 ludzi a zatem więcej niż chr.
w całym imper. ulega: w piern. trzech wiekach.
- str. 349 reszka i kraj: poprawiać potworzenie chr.
str. 354 chr. pnieła 4° i 5° w: przypisuali pogan:
uogólnik: to same kłopoty i nadciągane uogólnie

ja
In
re
6
w
th
w
I
n
g
d
C
S
C
n

jakie oni żyli! W henetykom - pnieśneci ani Krowi ani
 In. byli to ludzie dobre wychowani i wykształceni libe-
 ralni, którzy cenowali prawa sprawiedliwości a
 byli obnażeni z piegi: filoz: men of polished
 manners and liberal educations, who respected
 the rules of justice and who were conversant
 with the precepts of philosophy

I-108. ^(Majest. Aust.) His life was the noblest commentary on the
 precepts of Zeno. He was severe to himself, indul-
 gent to the imperfection of others, just and bene-
 ficent to all mankind.

Powstaniej reser opiera us aut. ne Kapitolinie.

Majestas, imminutae majestatis - Pauly
Recheny Klopoci d. class. allerthums wissenschaft
 Bd. IV. 1857-¹⁸⁵⁸/rob. Cui. de or. II. 39. mej. ē ampli-
 tudo ac dignitas civitatis - zu cesarowi mienona
 w jenuie i obostrowo dawna lex Julia: ualerialy
 do wick obary, braki urzadowania, stopienie
 posagow reser: - Tib. 58. Tac. Ann. I. 73. 74 -

Wynagrodzenie reser: - Kary: wygnanie
 damatio ad bestias, syncretem spalanie - Paull. V.
 Tac. Ann. VI. 16. Just. IV. 18. 3. Kurf's kata zenne ²⁹ ₁₈₇₈

Dei sepolcreti cristiani non sotterranei durante
l'era delle persecuzioni. Bull. d'arch. crist.
 anno 2° no. 4. Aprile 1864.

Pneumatice były najdroższą własnością Kościoła w pierw-
 szych wiek: Na jakiej podstawie własności ta nale-
 żała i przechowyw: Późniejsze Katakomb: nie były
 kłute przed otworem polizgi - wrotą wskazań Kościo-
 łowi nie miała Katakomb.

W bibl. Bazyli na pergaminowej okładce a palbraz-
 ej i mskw: 10° w: Kiessling odhrył regu napisu
 wyrytego niegdyś na grobie rzym: pogan. w Lan-
 gres B: rąbci i z stronice na mniejszym
 polu całego napis: a wydał go list no. 10 w
 Bull. arch. crist. r. 1863 - grud. no. 12. -

Testator stenori: cella, qua aedificavi, memorice
 ,perpetui volo ad exemplar g. i. e. d. Cella memorice
 = cubituli memorice u Tabretti, Leon. domest. p. 103
 n. 240. Potem ta cele miała mieć z posagami
 lurańska ex cere tabulari qua opteno (zob. Tit.
 R. N. XXXIV. 97) z lektyką i z rędzen. z marmu:
 potem Kobienny, podurki, Koldy, ubrania ^{godowne} ~~honorarne~~
 spratus ibi sit q. sternatur per eos dies quibz cella

memoria aperietur a II lodres e ceruralia II pania
 cenatoria etc. Puel celu i exedra miata by' otten
 ze wtok: nieborun: Naokoto gmachu pognd: ogro'd
 (pomaria) Gesto ogro'dy lub grunta przytvarano do
 grobu - Fabretti p. 223. Marini Iscr. Albane p. 118.
 119. Ars. p. 229. 230. Potem: remanentur in edificis
 extrinsecus nomina magistratum quibz recepta erit
 ut edificia e quatuordecim uixerit Potem Karz na
 spachol: gody porwolili wyjer w toku spali' lub
 pochowai' w ogro'dzie do kota iniej cella memoria
 wyjatkien dorowolnych. Miejce we more by'
 sprzedane a poriadanie jego jest w reku spachol:
 przywiaz: do wernakle, ze beda wyprawai' ogro'd
 a nieborunai' grob. Potem wywol: i wywolone
 inija w ^{wyprawai'} ~~agor~~ inieni ptanie' stipem do bieriedy
 a mianowai' wrok Karator: ktorzyby abierali stipem
 ptanykali bieriad. a Karali ofieny skici. na otk:
 puel celu 1° Karid. miera: os kwie: do puid:
 Potem nastepuja nuzgody o remu pognd:

Wisknowi prepis: unimona: w tym testam: takie jmy
 Dai' na moglo grobom chr: jereli byty had uemio
 Wiedomo ze chr: budowali cele i exedre w dniach

po ko, j - budowane je pwiniej Sokota myk: baryl: (Ma-
ratori ad S. Paulini opp. ed. Voronci 1720 p. 838 79.
W tymie r. 64 maleziona w Palest. powolna exedry,
ktora mylnie brano za hemitykl Verrinre Flouca-
stok rui chr: baryl. (str. 26)

Chr: i upatkiem ofier i palenia rutoke soloti my-
stko, iu prepi: testu. Agapy byli asito biniad:
pogrob: na grob: me reu. i wemyl a kora koi:
kostannata biedna nani ubrania - rob. iuvent:
pauinot: koi: kufiskow: ze Diokl: w Pirie-
ca domo in qua Christiani conveniebant (tota par-
yat. Penciliani, p. 171 op. ed. Dupin p. 168)
ulano tam tunica muliebres 4XXXII, tunica
uirtiles XV. caligae uirtiles paria XIII caligae
muliebres paria XLVII (str. 26)
Nikt na miat obwag:
paliu rutoke. Nos ueteri e meliore consuetu-
dine humani frequentam (Min. Fel. Octav. p. 79)
Altana, ^{stare} me bylo, aby me posadzono chr: o batow=
rob. Bingham Orig. ecc. lib. VII. 6. 13)
Area rai - s. p. hortu lub pomarii, przytorona
o grob. a me zaredalne, byla bardzo poradz. wa-
rank. Na chr: stek rami Kurator: i wladki-

Text: apol. 39: modicā unusquisq; stipe menstruali
apponit - str. 27.

Takie groby nad poriench: chov' prosmie uberpieru:
nie byly wolno od nazrad. porpolski: jak zię stato
w Kartag: za prera Kartagena r. 203 - Text ad
Simp. 3 - ungli: porpolski: a text: Iowdy, ie groby chr:
byly tam pod goleni nieb: Tak samo o s. P. pr: se-
pulty w area Macrobia Candidi: procuratoris (28)
nastep: rok: inni meurem: pochow. w innej area - Ri-
hart w artis Luvii, Montani etc.) str. 27 -

W akt: purgot. Cecil: 2 razy wzmianki o areach
chr: w Cicerie: area ubi orationes facitis, area mar-
tyr. Chorano meurem: publicz. w areach - tak
w. P. pr: regno certyfimo, che uo era atto illega-
le, ma permesso dalla legge romane nei giov-
ni medesimi della persecuzione - str. 27

Paulus: corpora animadvertent quibzlibet peten-
tibz ad sepultura danda sunt - Dig: XLVIII. 24. 2.
etiam Diokl. i Maxymic: r. 290: obnoxios omni-
a dno supplicio subiectos sepultura tradi
auctamq (Cod Just. III. 44. 11). Ulpian jednak:
nonnunquam no permittitur maxime maiestatis causa

Laminator (Arg. XLVIII. 24.1) - chr. 27.

Aree chr.: bytý mē tytko burzone pueri lud, ab ueret
konfiskow: Kalery: rakkarat chr.: ibierai' nē w
grob: a galieng prokuratorow tharat ^{uorū} mēnt.
uaret naps: do uētkōr. bisk: (Euseb. II. E. VII. 11, 13)
Rōkl. i Maxymia: 2' ras jē Konfisk. a Maxensyng
uaret jē chr.: puer Konst. W. - Zob Augustini
Cenicient collect. Carthag: pō S. Uptati opp. p. 322 -
Te konfisk: martapili ne mury roblu. Jellu: a pōrō:
bytý mē groby chr.: long rebran: chr.: T'ned Walev:
istnien: mēnt: ne do uenualo rēdu. pueritōr (27)

Na zach. od Cherchel (Caesarea Marit.) ne grun:
kolonisty Luk. Jevard, 500 metrov od muru nym.
dawněj Caesarei, uivōd ruin budynka nym: ma-
lerionu napis u Sténier (Inscriptions de l'Algérie
n. 4025) Area at sepulcra cultor uerbi contulit
i. l. J.

Na konia ex ing. Asteri - o lēj niemy kletj formul:
rob. Tert. Apcl. 35 de propriis ingenio -
mi semble certissimo essere dell'atto anteriore all'
sta della pace (28) poteri marmar adonony puer
coleria fratm. Same adonienie dōuolgi, zē puerony

uapier ruinarony lub puer marmarum ludum lub prodos
Konfiskat u r. 258 lub 304 - (str. 28)

Napis pocię: Euelpig dat area do grobow, ugledu:
cetta a polom memoria mostanil (zapewne testam.)
Kontinentali w Afryce uglele Kaplice ibaryt: pocię:
uorem - uaryowaty uę memoria. Ta memoria Euelpi-
pina othore uore uisakto a testam. beryloziti:
cetta memoria - Po do pocię: u Dlegit ueract
pocię Kontinentali mogt pocię: -

sati sancto Spiritu ma podobne formy w *Antiquities*
tiones christiane urbis Romae septimo saeculo
antiquiores Vol. I. Romae 1867. - Vastr. CXVI 14 -

tyje uapier grecki, ualeziomę pny Via latina

Ιουδαίας Ευαγγελίας

monia uę uisakto

εὐς ἰσοφιλισοιδίης,

jei duna odhonia

ἡ οὐδεὶς ἐν δαδὶ κσιδα

inchem Chrystura

ψυχὴ δαὶ ἀνακαιρισοιδίης

pnyqamę oato

τῷ πνι χπ

anielskie -

καὶ ἀγγελικὸν οὐμν

λαβουδα ἰς οὐρανὸν χπ

πασδεῖαν πνι τῶν

ἀγίων ἀνδρῶν

ptanek z qbita zwa olumy

Lob. tamre str. CXV napis ^{inbini} na grobie, litiny Severa, dya-
 kon pap. D'arrellina smolę. Ila nęhi i smolę, miedzy
 r. 295-304, rapenne mied pnieled; r. 309, Severa
 dzienra lub ronej dner; jęj uenene: Quae ani-
 mā rapuit spiritu sancto mo
 rasta pndica e inviolabilem remper

Poroin. takie napracie jtkie mieli werni w najda-
 mnej jęgla napisach: spiritus sancti - lob. ib. CX-

R: zwraca uwagę na 2 symbole w napisie: afryki:
 po lewej stronie **A** **W** we wien, gdzie cyphlo mona
 gra: po prawej stronie ^{in pny ston; Sancti Spi: z galatka} na dole gęłab: (mied gęłab
 Chi uor vede, cho le ^{divine} dne persone nominate ne'
 vresi, il Verbo ed il santo spirito, sono qui ef-
 figiate simbolicamente? (str. 29)

Grechorz, poten aut. do wstok. Jęv. i Trót: Ktore
 otwryt w r. 386 bisk. Ambro: Znalaz je nie
 w krypcie pndicmej (oz pod posadzka bazyli:
 w. Nabore i Folekka. Nę męłk. nie mat Amb.
 takie stnagiat ię, ię bęgo stare - ep: 22 -
 lob. takie S. Paulin: ep. 32 ad Severu -

W wie: 17 przypuszczam, ię oni meuear: ręgęłk
 pod Nero: Bawon: pndicost je dę wron M.

caloria: si quis pro obitu nostrum aliquem corpus intulserint
 non effugiant ira Dei et Domini nostri. Potest
 formale in inferno in Katak: R: Hominem, et tan-
 ty me potest, potest et in ment. med. pot. hys in pro
 uerbiis rēmi. - (str. 32)

Scoperta dei sepolcri di S. Ambrogio e de' martiri
 Avasio e Protasio nella basilica ambrosiana in
 Milano. Bull. arch. crist. gen. 64 - an. 2° n. 1.
 R: pontifici velozz. Kano. Biraghi e P. v. Catt.
 14 i 19. sty. 64. Biraghi più presto in age i
 sepolcri e i nomi di S. Ambrogio Veneno di Milano
 e i sepolcri dei monumenti della chiesa
 milanese e illustrati da Luigi Biraghi dottore
 della Biblioteca Ambrosiana. Milano 62.

Obvare nordap: mēw: 14. sty: 64 - Su. Amb:
 in... mēw: 14. sty: 64 - Su. Amb:
 mēw: 14. sty: 64 - Su. Amb:
 grob. pot mēw. osterz: 1. j. stow ewen: - ep. 22
 in... mēw: 14. sty: 64 - Su. Amb:
 mēw: 14. sty: 64 - Su. Amb:
 w... mēw: 14. sty: 64 - Su. Amb:
 w... mēw: 14. sty: 64 - Su. Amb:

[illegible]

juri w 9 lat byli poslow: Duga monetka z papieru:
 Teodorczygo, napis: D. N. Theodorisig P. F. Aug - z
 2 ię skow: 2 wiktorki z polinami i Korona: w rękach
 a nad niemi Victoria Auggg 1.5. Teod. i 2 synów
 Arkad. i Honor. z 2 synami: nad Maksymem i
 2 ję w r. 394 nad Eugen. i 2 ię potem z 2 ktr.
 2 inne monety z wresz Teodor:

De' novatori teste scoperti nella basilica Ambro-
siana in Milano (Bullett. d. arch. crist. marzo 64
ann. II. no. 3.

długi korytarz z portami: w środku dwie sale
 sąsiednie: Białych mianin i innych kłopotliwych. II w.
 w. Ambr. 53 do res: Teodor: porówn: z rękopisami:
 z rękopisami: w mar. w. 18. Drugie z rękopisami
 monach. Char: stała w rękopisach H. Pety, str. 13
 Hoga biał. Konst. II. Ich Konstancja i biał. II.
 zob. Paul. Diar. Hist. mian. II. Du Lange, Pon-
 tianopolis chryst. IV. c. 5. - Towarz: biał. Białych:
 z rękopisami: w. Ambr: biał. i biał. mianin: ju-
 stant biał. Augustus II w. 18. mianin. w. 18.
 a biał. białych, według białych w. 18. biał.
 i biał: białych i białych mianin: mianin

Bullettino di archeol. crist. ann. I. magg. 63. no. 5.

Wspom. brzo. Bivaghi w liście z 28 kwiet. donosi
p. R. c. "mura" - Bivaghi w liście. Fausty pisał, że
wyobrazi: Si. Ambro: z in. Manetling, jak sta-
da brata Satyro pisał in. Bivaghi w tejże liście:
Fausty - Bivaghi. Fausta dotyka tenże Ambro: in
niej pisał. meurem. Wiktora a po jego lewicy stał
in. Ambro: brata Satyro pisał na grobie styne me-
Uranio Satyro meurem frater honore it. d.
W r. 60 okryto i urnano za cmenty. simple mto:
obu tam pochow. W r. 61 Bivaghi okrył wzm.
sui corpi dei ss. Vittore e Satiro e sulla basi-
lica di Fausta - Bivaghi w liście Biv: z w. XV. (sk. 4. 10.)

Una memoria dei cristiani in tempi sull.

Di arch. crist. ann. II. sett. 64. No. 9.

Króć. Paweł in. wykładem w Pozzuoli, znalazł tam
groby: Biv: i zabawił tyżcień - Att. XXVIII. 14 - nie
jest nie nieprawdzi: w in. mactach, min. wzm. it
w r. 79 mactach. Bivaghi: donosi pisał wzm.: o chr.

W r. 1833, znalazł tam Bivaghi, a w liście Biv: z
ale Garruci donosi, że na liście z 7° lub 5°

pejana - u drugim wierszu na koniec cytat Fior: sorores -
 dż: proponijs: audi christianos, reivos olivos - u jedyn
 i drugim rzecie mamy stosliwy punktual.

W tym samym pokroju dosyć wielkim dż: pnenyktat
 ... dż: pnenyktat dż: eralyque: 3 mogace qđ: alu-
 zjans dż: dż: 1° muly hie muscellas dż: dż:
 (dż: muscellas = musculus) 2° mendax veraci ubique
 saluto (m.) 3° mendax veraci salute (m) - 1

reuta miejoworu stuzga dż: jaks' zebra' lub
 ... dż: dż: i znowu na more wstaci
 ... dż: otosis locq hie no e dż: dż: morator -
 ... dż: dż: i dż: dż: dż: dż: zebra'

Del cristianesimo nella famiglia dei Flavii Augusti
e della nuova scoperta nel cimitero di Domitilla.

Bull. d'arch. crist. a. iii. Marzo 65 - no. 3.

Stawny, lat: p. 12: T. Flav. Sabius byt pmer dż: dż: lata
 za korona i po nim praef. miaste - z niego pochodzi linia
 ... dż: dż: pmer matzianstwa spomniowacis i dż:
 dż: dż: dż: dż: dż: dż: dż: dż: dż: dż: dż: dż: dż: dż: dż: dż:
 ... dż: dż: dż: dż: dż: dż: dż: dż: dż: dż: dż: dż: dż: dż: dż: dż:
 ... dż: dż: dż: dż: dż: dż: dż: dż: dż: dż: dż: dż: dż: dż: dż: dż:
 ... dż: dż: dż: dż: dż: dż: dż: dż: dż: dż: dż: dż: dż: dż: dż: dż:

Muzeo Petroni, który sobie wato, ręce zstania, jak dyakon
welonem przed braniem ewangelii.

U S.S. Petra i Manellina dla zapamiętania nie jednej krypty
wypisano, jedną wypis polowina, aby ziemia, której była
pełna, zupełnie rozstwor. Był iniaja, jak on? wtu subiculum
z wyobrażeniem maty posmiętniej, przy której, wprowadzi
wa Agape i Irene a w kurytaru przygl. tym nad
sinnosolium wstępy podobna freskę. Tym sposobem w
stojen owym inwentarzu znamy, jak wstępy (płci?)
obrazów z ustami, które widać nie były jego wstępowości.
(w. k. l. ut. 82)

Nuovi cenni cronologici intorno alla data precisa
delle principali apologie scritte nel secondo secolo
della chiesa in favore de' cristiani con la spiegazio-
ne d'alcuni luoghi più difficili. Modena 1858.

G

1

D

1

W

w

(2

(2

(

D

sk

w

w

b

w

D

(

b

Del cristianesimo nella famiglia dei Flavii Augusti
i. d. d. Bull. arch. crist. marzo 65. no. 3 - p. 26 29.

De Q: wykresła u geneal: Greppa T. H. Overyma
i iong H: Domitille, - bo aqur warkodz: u Koi: Su.
Klem: ile usupetu: pner Gintera (no. 245.5)
u piskn. liter: godn. reser. poma: ponnier ~~okpac'ij~~.
(H: Domitilla) filia Flauie Domitille
(Imp. Vespasiani neptis ferit Glycero L. et
..... post) enique commun curante
.....) Overyma unjugi benemer.

De Q: (str. 21) rbya wyk: inne usupetnienia wyk:
skim sposobem a tak wyk: ze nap: polozony pner
wauwke Vespas: wotke H: Domitilli, zony Klem.
Kons. na reu Glycero wywolniony za staraniem
Overyma, meze Glycero - T. H: Overyma l'intenso
marito d'una Flauie Domitilla, ammesso nella
discendenza dei Flavii anche dal regare Tillemont
(Mém. d'hist. eccl. T. II. p. 126) non però dal Prostier
ne è cacciato fuori: e noi acquistiamo un nuovo
monumento non d'una ignota Domitilla, ma dell'
illustre moglie del console martire. (str. 22)
Wierug aktor mureu: H: Domitilla z towangrk:

Teobora i Eufrozyna pochow: w Terracynie, potem puer
 Nev. i Achill. jej domowi: (cubiculari) premerina
 do Kegyty w folwarciu do niej należąca przy V. Ardee.
 1 1/2 mil od miasta juxta sepulcrum in quo sepulta
 fuerat Petronilla apostoli Petri filia - wiadom.
 ta potwiera: puer stary index coenot: rzyd. w ROME
 sarkof: coenotem Domitilla Nerei i Achillei
 i Petronilla (T.I. p. 131). W narsch potwiera
 istniał angi tutej iment. a uerono w nim Dom. Nev.
 Ach: i Petron: o której olejki z Monza: filie
 i Petri apó - narsch tak w Duchow. mazy - Narn.
 Tillem. Mem. d'hist. eccl. T.I. p. 189. Tur Baro.
 mazaryst, że Petronilla sarkof: pochow: i Petronius
 nie Petrus - A: otkryt pótniej wiadom: o napisie na
 jej sarkof: Aurelia Petronillee - była miewadyl:
 ożyw: rzym: Tereli nie mogła być ciotką S. Piotra,
 była nie wadylis: w relacyi z nim i żyła w jego czas:
 że zaś w rodow: Flav. mamy pnydom. Petronas:
 nazwa Petronilla ani pochow: jej w iment. Domiq.
 za ueroni Dominy: nie pmerinają, nie fakt. histor.

Bullettino dell' Instituto di corrispondenza archeologica per l'anno 1853 p. 87-89.

De Ross. daje sprawa o księce P. Jannet: Tre repol
ori i. d. (poriedz. 4 mar. 53)

Inalacione w presentym wieku po lewej stronie Via Appia
malowidła umiescił Bottani w swojej Roma sotterranea
ale Giorgio je nie chce a ile odczytawczy, nie umiał ich
czytać: oni rozumieli obłędnie - potem ich niebo
dał na wiejskim - nie mogli zaś wieści podanych przez Bott.
sobino dawać fatyga. uwaga: o piernik: intencja chęć:
00. Manhi: i Jannet ubodali hypogeum na prawo
a także p. d. k. był przytem dyktum Jan. dał obłędny
wyniki -

W pierw. grobie sklepien: porwanie kobiety Vibia -
pod ziemią - Puto, poradz. przez Merk: natencja je
uap: Alcestis Vibis et discensio. W 2. obr. pod
ufitem Tuka Puto na trybun: Dispaten przy nim
malow: Abrasura - są nad dworki po prawej 3
osoby stojące, 2 ręk: jedna wiod. męska z brzoła
obłędne w dng. raty kolor. warog: nap: tała diwina
po dng: Merkury (Menning Vantig) praw: Vibia
na sąd Vibia / z ręk "Alcestis" ubrane jak poprzed.

Altera zona Admetæ - aurya do enót maljezi. Vibii-
 dene, emortuizata: Talam mækie syn Escha; Nory.
 Abracura d'ed' Korpæ, ncræ wchod: jatkine
 w Kulei rymsko mity: a polum Vavare, Cauto.
 Tati naroy Mity - W luneri 2 rery: wprawy.
 Vibii do waty biogostan: (inductis Vibies) prowal.
 ję angely boug - pakem uata, pny Koryj 6 gois
 a 7. Vibia w iotku nap: Bonoy judicio judicati
 Analog: z chereii. bisiad: i angely boug kema po rar
 piers: ukarajajz nie na poma poyca: zmylity Bot.
 W takich uyt: tneba myler' o uorie uieb.

4ª scena: benkiot 7 osob: septę pii sacerdotis.
 jeder z nich Vincentij, maria mego 2 inagth a fuyg:
 turban: Benak. Koptais: mity: iustanna z obok
 ued grobem Sacerdos D. L. J. M. wyrae pii oxna:
 more stopiesi jeder z inigayzi - pown: sobs pñs pñs
 a napis: Samotra: (C. J. Gr. 2157. 2158. 2160.
 Napis na ciele grobu a 4 wessci: zuzupotr. Jamu:
 (vi) uenti hoc o(stinm) quales quot uides plures me
 antecesserunt omnes expecto
 manducante ludele beni at me cum uibes bene-
 fer hoc. terrum feres

numinis antistes sabazis vincentij h(ier)ic(um) ui
sacra sacra

Sen- mente pia c'olunit.

De R: proponiję inquietes : n.p. hoc oro ne inquietes vo
geu. quietes sam quietis nescio ma in hieroglyphis w orthogr:
2° : 3° w: a inquietare manos, cineres bono synthta
formultha

str. 91: Do K: ulnymaję, ię sądy nie mierzone pogani:
grobowi i chne: ale uszczę wielono przypadkono takie
groby przy roznem. Katakomb. Groby te są dom-
owem, ię wielętko chne: i iędzi ten te kę przyman: przy-
mied: rypion waktad: Katak: (rob O'Mearhi w (irij:
1877: 2^a ser. 1.463) Gę wstas w 4te wiek: męp-
mępion: wini poges palenia rylot. (Saturn. VII. 7.)
mępionas do domu. mępion: wydrapania grobowi i skal-
takie groby wżę ię przy Flaminia (Nasoni); Pre-
ktoryel onalog: i chne. Kubicul: jęi rancen:
Kapal Rochette. Do K. ule mępion: pępionel
grobowi pod wżęionami dohota Aręu: mępion przy
Albano -

Bollettino di archeologia cristiana Sec. Serie, anno III Roma
1872 fasc. 2° p. 45-80: Le Crippte storiche del cimitero
di Pretestato.

N tym artyk. zebrat R. wszystkie, co dotąd w Bull. arch.
chr.: od r. 63 o cmentarzu Pretex. napis: ale zebrat, nie
postar o dawn. i. cyfrowe, ten wiele nowych punktów
wyj.

W nalerij odwoła: cment. Pret: w Kalex: rob. Roma
sott. I. 236. I. 225-259. O Pretestanie Cecylanie, pochow.
w Sw. Kalexta, rzymska w 3. w: rob. II. 116. Wt. more byt
zalerij: cment. Pretex: ale more byt z tej samej familii.
Pretest: chue: wspomn: w alt: S. Sofia: 7 cist: za Adry:
ale alba nie mają wielk. warto: - II. 121-130.

Najdawn: wspomn: cment: odnosi się do tyf. Quirina
z crik: Balbina, której grobow. w nalerij miernat: z cment. Balb.
i pp. Marka p. 180: rob. II. 174-180 z Bull. 67. p. 1-
ich pomniki oglądali pielgrzy: od 4-8 w. Markopol: z IX w.
odnowa Kury: do crik: Trej: inne do Kedy: inne rzd:
Kureli: miernat: z cesarz: obnawia jego do III. w. De R:
w 101: Data deli. m. 1872 di Adriano e conitabile con il
contesto degli atti predetti (str. 50) - (rob. Acta SS. T. III. Mar.
p. 826) -

napisat:

Takie 40 lat po Karoly: stowiono w tym cment: Tawna: syna s.
 Felicyty - których mecen: przypad. na r. 162 (Bull. 62 p. 18-22)
 Grób Tawna: w tym cment: trzyma między przednie

Ożniej porok: towarz: sw. Cezyl: Walery: Tawna: nap.
 także sw. Urba: który ich okonił i wielu innych - datę ich
 mecen: pnieńs't de R: do czerw. M. An. około r. 1777 - od.
 Rone Sott. II. 147-171. Wyuka stał, że Urba ten nie był pp.
 ten jakimś biskup: które to wzgł: przypad: jni Sotterig
 jni. i. Martynol. Usuardi 25 maj. Marowki. Kal. exl.
 nap. 24 r. Lesles jor: misale iusta ser. regula s. Si-
 doni diela Mozarabes. Rone 1755. T. II. 608 - Lesles miem
 że to był bisk: przelży: pagu - a wiadomo że Tawna. Altiq
 zatwierd ten Pagg Triopig.

Schodząc polem do r. 258 mamy w tym cment: wielki wyp:
 Syxtę II podaje, mamy w. tu cment: pnce cötuię Walerya.
 święty następnie na woin iunie - także zain strasno dwiś
 dyak: Felisj: Agapit ^{Klitta} i innych Kleryk: Pochowa:
 dyak: na miejzu a zoloki Syxt: z kated: zbawio: pnieńs:
 do S. Kalix: Rone i. II. 87-91. 377 -

W Walery: ser: do Konst. W. nie na jni wżpoma: Tawna:
 w tym cment: o mecen: Renonie, jedyną z najstarsz. tu porok-
 wany, nie mamy kiedy zyl - nazwa się frater Valentini

To w. pnieład. cment. stonany wielka ruda. masywa ię
 wyszła ad s. Januar. via Appia. Nad ziemią powstały wtedy
 Kaplice (celle) jedna na ceni Waler. Tibur. Maxy; druga
 na ceni Zenona. w VII w. zdej ię wata męrena. były w
 owych Kaplic: a nie pod ziemią. Pod ziemią w taki ranej
 spebuna magna. w. i. a. w 4 ośm: Kapliczk: autoki.
 Urb: - Felix. Agap - Vary: - Januar. Wypomina
 pielgry: o wielu inych męren. Który prędy pod. skien:
 ponieśli za Urbancu bisk. Nad temi Kaplic: wnosito
 ię oratorym na ceni mępiz ubi Syxtę in suis diaconibz
 decollato ē. Inaugenie mępiz było tak wielkie jenne
 co r. 572. że Jan. II tam przebywał (gdz. Varses Kar.
 in Joanne III. § 5.
 miał zatargi z lud. rym. Lib. pont. - Bull. 67 - p. 23 -
 Greg. III w r. 731 naprawia dach cment: co dowodzi, że
 i gmach nad cment: tyż ię ornazeno męrenik: - Lib.
 pont. in Greg. III § 13. Istotnie męrenie o napraw.
 z r. 772 za Mader. I Lib. pont. § 69 in Adriano I
 ist. ustaję wmiarli.

Cimitero degli antichi Ebrei scoperto recente-
mente in vigna Randanini illustrato per M.
Garrucci Roma 62 - 8vo str. 69

u
t
e
m
De

Tre sepolcri con pitture ed iscrizioni appartenen-
ti alle superstizioni pagane del Bacco Sabazio
e del Persidio Mitra scoperti in un braccio del ci-
mitero di Pretestato in Roma. Dissertazione di
Del P. Raffaele Garrucci. Napoli 52.^{grati.} 8vo pag. 72.

81.

Histoire de la Bible. et de l'exégèse biblique jusqu'à nos
jours par Wogue, grand rabbin, prof. au séminaire israélite
de Paris. Paris 1881 Lander et Tinkhauser 8vo V. 343.
 Art. de M. Duchesne - Bull. Critique etc. 82. 1. mars. 20me

Le Pessimisme. par James Lully. Traduit de l'anglais par
Bertrand et Gerard Paris 82. Ferner Baillière 8vo
 art. de M. Hebert - Bull. Critiq. 82. 1. Fevr. n° 11.

La cosmologie antique d'après les livres de l'Eglise
par Vigoureux, prêtre de S. Sulpice. Paris. Berthier
et Tralin 82 12° 532 p.

Art. de M. Duchesne Bull. Crit. 82. 1. Fevr. n. 18°

The New Testament in the original Greek, the text
revised by Brooke Foss Westcott^{sup. d.} and Fenton John
Anthony Hort J. J. Cambridge et Londres. Macmillan
 87. 2 vol. 12° 580-324-188 pp.

Art. de M. Duchesne - Bull. Crit. 82-15 jan. n° 17

Les Catacombes de Rome, histoire de l'art et des croyances religieuses pendant les premiers siècles du christianisme, par Théophile Roller 2 vol. 304-390 pp. 100 plan.

Paris 79.81. Morel

Int. J. Anatole de Barthélemy - Bull. Brit. 82. 15. jan. n° 17

Le positivisme et la science expérimentale par M. l'abbé de Broglie 2 vol. 8° Paris Palme 81.

Int. de Lamoureux - Bull. crit. 82. 15. jan. n° 17.

pp. Lingvii: - metalla: utre marmoree (p. 65)

o *Agostino*, ke many modernu u Tana dyak. u gije

pp. Greg: W. itry mionq-u pironka Greg: pp. *Religio*

IV: basilica ss. Cosma e Damiani non vicinissima juxta

templu Romuli, sunt haec singula, venustissime

fabravit. (Vita S. Greg. I. 1) - *Religio* i tunc:

W. itry mionq-u pironka Greg: pp. *Religio*

W. itry mionq-u pironka Greg: pp. *Religio*

W. itry mionq-u pironka Greg: pp. *Religio*

W. itry mionq-u pironka Greg: pp. *Religio*

W. itry mionq-u pironka Greg: pp. *Religio*

W. itry mionq-u pironka Greg: pp. *Religio*

W. itry mionq-u pironka Greg: pp. *Religio*

W. itry mionq-u pironka Greg: pp. *Religio*

W. itry mionq-u pironka Greg: pp. *Religio*

W. itry mionq-u pironka Greg: pp. *Religio*

W. itry mionq-u pironka Greg: pp. *Religio*

W. itry mionq-u pironka Greg: pp. *Religio*

W. itry mionq-u pironka Greg: pp. *Religio*

W. itry mionq-u pironka Greg: pp. *Religio*

W. itry mionq-u pironka Greg: pp. *Religio*

na kłoty ugałt Lini: Młg.

O Pawle I piase lib. quant. (noto vs. pto hui ferit vinctu
 exlesia in vno mura juxta templi Pomuli in iouere
 ss. quorundam Patris: Pauli in loco in quo vici ob. prius
 per apostolos tempore quo pro Pauli nomine martyri
 u nati sunt, dum Aeternitatis vestra fund erant, pro-
 cer, propria genua flectere vici sunt. In quo loco inq
 hactenq ser genua in testimonio omnis in postremo
 ventura generationis in quoda fortissimo illic, marmo-
 re vici: esse vocatur origina. (Lib. quant. in Pauli I)

De R. dno d. ze dno dno vno sw. Pto. i Paul. me migt
 by: Koiut dno d. p. Fran. bo jui napropt.
 VIII m. narym. us i. Kiana antiqua (Lib. quant. in dno d.
 III) - raleu noviter me vno us d. migt w. w. 1311 -

Zrenla S. Maria antiqua me ma migt pny dno d. juxta
 templi II me lib. Pomuli. De P. mien. i Paul
 I. pto. d. taci i. ul. Moxen: (Kianen) na Koiut
 sw. Pto. i Paul: Kłoty us migt w. v. 1349 w. Kłoty
 frentem rēni - w. v. 1375 pti pto d. i Kianen pto
 migt us d. S. Fran: Pto. pty vny pto migt
 w. p. Kian. a. dno d. vici migt. a. dno d.
 v. pti dno d. i ^{Kłoty} vici dno d. -

Uhris okazytq ni prawni: a chura; mih. nie Justyn. chr.
i Filozofu: o latecni jest wellim argumentem prawni,
no mniel' dawna topograf: wadyge i alurye u Sweton.
Divina, Turcu: do Logos' w latat' a apad' ra Nerone
redza a non preszitate la sentenja e mi distolgono dalli
affermare l'assoluta falsita' di quel racconto e di
quella topografica latiziana romana (71)

Iscrizione trovata in Ostia di un M. Anneo Paolo
Petro; e le relazioni tra Paolo l'apostolo e Seneca.
Bull. d'arch. crist. 1867. no. 1. - pp. 6-8.

W lut. r. 67. P. S. Vincenti znalazł w Ostyi u grobie przy
drodze Lauretenskiej napis D. M. M. Anneo | Paulo
Petro | M. Anneus Paulus | filio Carissimo | Ani grob
ten ani przyległe groby nie mają oznaki chrześ. Litery
D. M. prawie zawsze są oznaki pogańskie, a u tym razie
nie ma żadnego powodu by odstąpić w ich tłumaczeniu od
reguły powrochowej. Z drugiej strony potężenie dwóch imion
Piotra i Pawła u poganina jest rzecz niestypiczna. Przy-
słuchi. Petrus u pogan nigdy nie ma znaczenia a potęża-
ny z Paulus ma niewątpliwie przypomnieć obu apostołów.

Nie wiemy między z listem św. często nadawać lub przy-
bierać nowe imiona, to pewna, że z ustaleniem ich zapę-
dzą imiona apost. były najbardziej używane - zobacz o Tenach,
Pawłach i Piotrach Eus. H. E. VII. 25. Zobacz męcen.
Balsama-Piotra u Quinasta, Acta MM. sincera. Zob. także
Acta ss. T. II. April. p. 483 o biskupie Tortony, zwołanym
z Balsamem: derivato a patre vocabulo Quintinus appella-
tus; nomine autem proprio, quod in baptismo gratia
acceperat, Innocentius dicebatur - Zob. S. Hier. in
Jonam c. 4.

Mimo tych niewątpliwych danych na podstawie napi-
sów trzeźwi, że imiona brane od apost. były w pierwsz.
wiekach w Rzymie bardzo rzadkie. Gori (Zmír. Struc.
III. p. 322) zauważa, że imię Jan dojdzie w XV. wieku
nie w epigrafice chrz.: - chociaż w listach i w Silva Cen-
sila malarion¹⁴ (wsc. tych nagrobkach imiona Hipolita,
Rufina i Candida Marta, męczeństw tamerskich,
w Rzymie mało kto pomyślał uż. Piotrem lub Pawłem.
W wierzących napisach widzimy: ^{any} rzadki Piotr jako
Antoniusz rzadziej, ale ten ^{czasy} ^{czasy} rzadziej niż tenże od
Pawła pochodzi - Petr. Paul. lub Paul. Petr. nigdy się nie
znachodzą razem w pierwsz. wiekach

(1. Kier. in Ton. 4 zastępuje z przechwałek geneal. Przyjemni-
ca, podryżowego z słachem. roku Korneliny i a jęz. pira-
ńskiego sobie potkrewnienstwo z Emil. Paul: powiada że nie
od Emil. się narywał. *Sec. ex apostolis non minus sibi no-
men assumpserat*)

W sprawie ostyji: ytowu przydom. Paulus u Opri i Syna
ny u w dołatka i Piotra. iż zowie ale tu nie Piotra wprowadzić
nie wolącego Paula, lecz na odwrot Paret Piotra. Tak
drugi zbieg znaczeń imion apost. zachodzi u wtasnie
u potomkach rodziny Ananiasów, do której i Seneka na-
leży, utrzymujący według legendy stosunki z apost. Pa-
łem. Jest i drugi Ananiasz mający jenne imię M: który
nosił brat Seneki M. Annens Gallio, prokons. Azji
którego trybu: wprowadzili zjedzi się Paula

O Komuniarè Senckki rob. Bull. 1866 p. 62. Terat. u. Osty:
Drei potomkowie iub wyzwoleńcy families Annuenzów pomyś-
lini Państwa a nawet i Piotra, z zwanym, w mianu Cavedoni,
gł. całości avere adottato i nomi e cognomi delle persone,
colle quali avevano avuto intime o benefiche relazioni
(Bull. 65. p. 15) moina starznie domysier' się, że raczej on
moina być ta mailemana zainy s'ę miedzy Senckki a sio. Paw.
Tch. Osty 19 podobnie, ale bardzo stare i dowody zę itaj.

To tradycja już w IV w. a może nawet w III.

Wnosi się do D. z. nagrobek chr.: imino iter pagan.
J. M. Tereli dwa ox i Ann: nie byli chr.: i takieg
już ze pochowali z chr.: i ze od nich mają tradycję i prz.
domki. A przyjemności podobne nie mają z podobie.
i imiona Tacharius i Panarus, utworzone z ujęć
wzrostu wśród rzymskich i chr.: znachorzy się u pagan
(p. 7) W Karolu rzecie napisu potężnego tradycję
a który napisu odnosi D. do II lub III w.

O przyjacini między filoz. Seneka a św. Pawł. minis
akty apokr.: Pseudo Linura, ul. Korespon. także apokr.
nawetnie św. Hieron. i św. Aug. de viris ill. XII. Epist.
ad Macedon. 152. 14) Istoty mali albo (e same
listy albo w retek: dawniejsze: leguntur a pluri.
m. Tyle pewna że w IV w. tradycja była wzpowsze.
i musi być znacznie starsza, zrenta apokr.: wstępnie
rząd nie na fakcie prawniczym. Apost.: wstanie
przed rząd M. Ann. Gallione, brata filoz.: w Rzymie był
atłany Afron. Burrusoni, pref. proct: najlepszemu przy-
jacielowi Seneki, który razem z nim rządził ze młodości
Cezara - pod sądny zwrócił na siebie uwagę całego procto-
ryum i wielu z domu Cezara - Na podstawie tych faktów

zmýšľous apokv: šventy Sen. vseto mōri potrebnē do kn:

skad Text: Seneca raps noster (de anim. 20)

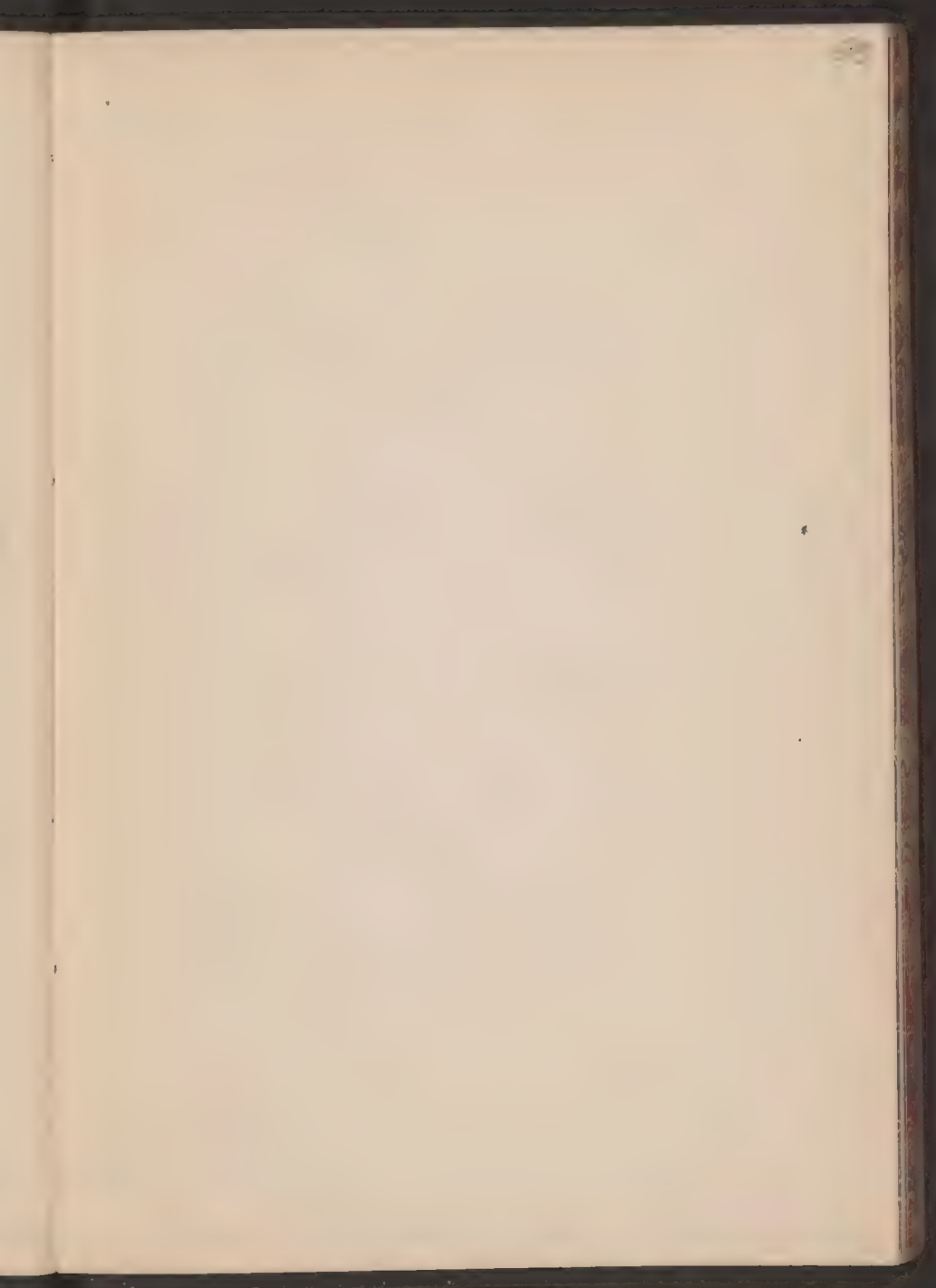
W Boll. z v. 66 p. 62 domōdē De Or. zē Sen. byt konsul:

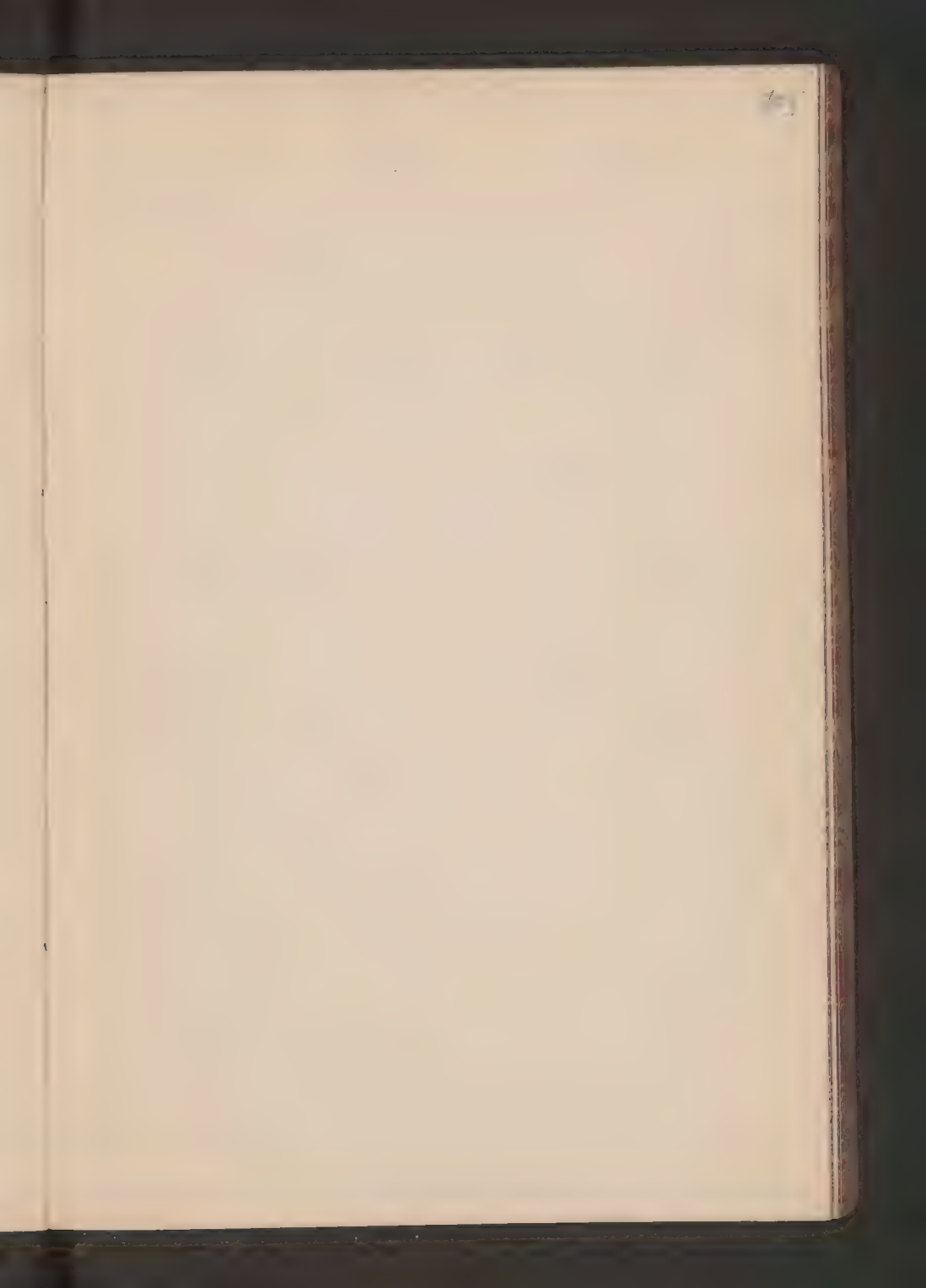
i zē mias prens ualerei do rady cesar: vstašie v tých mie:

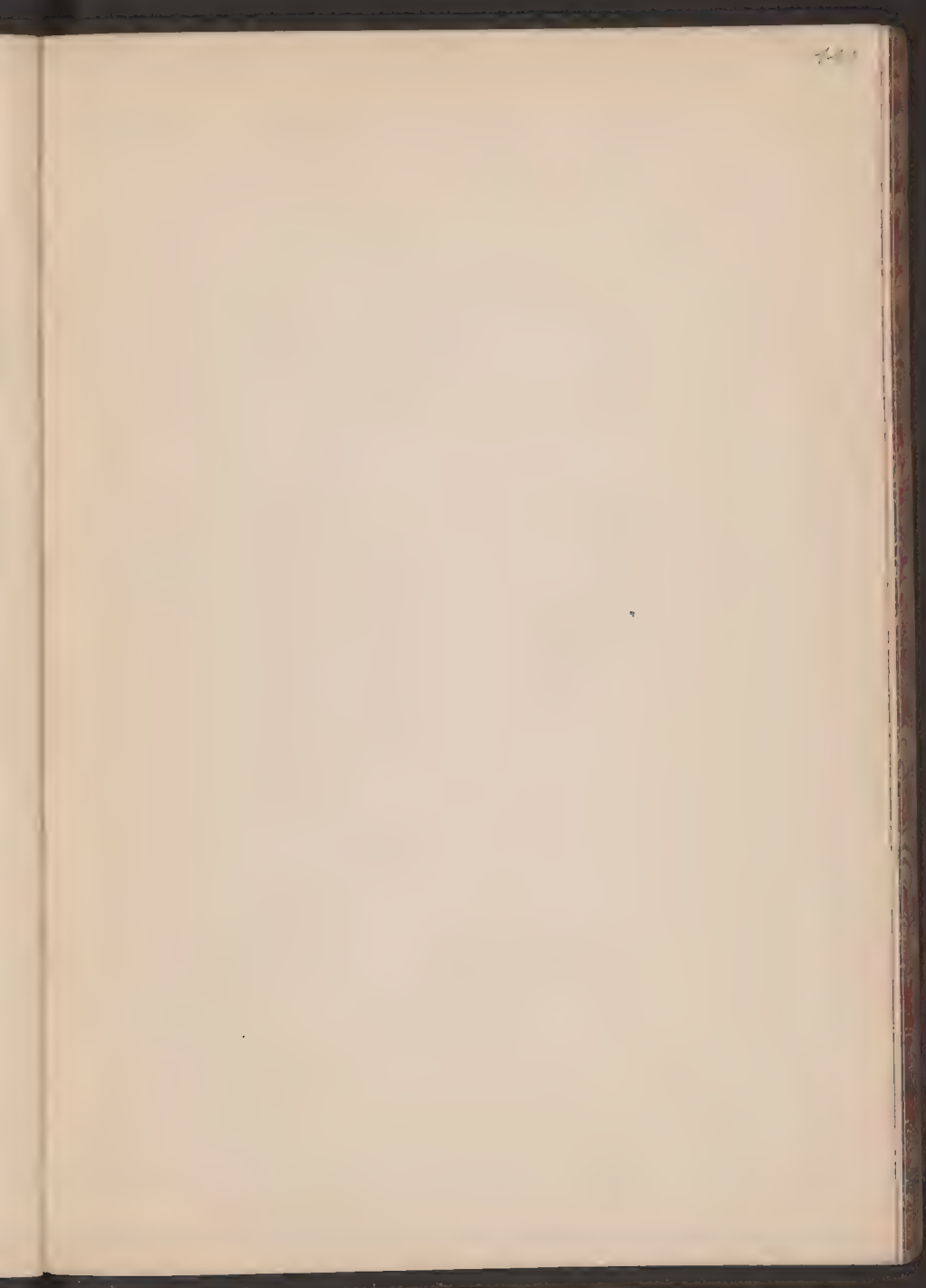
siacich, kiedy Paw. šid. byt sadzony -

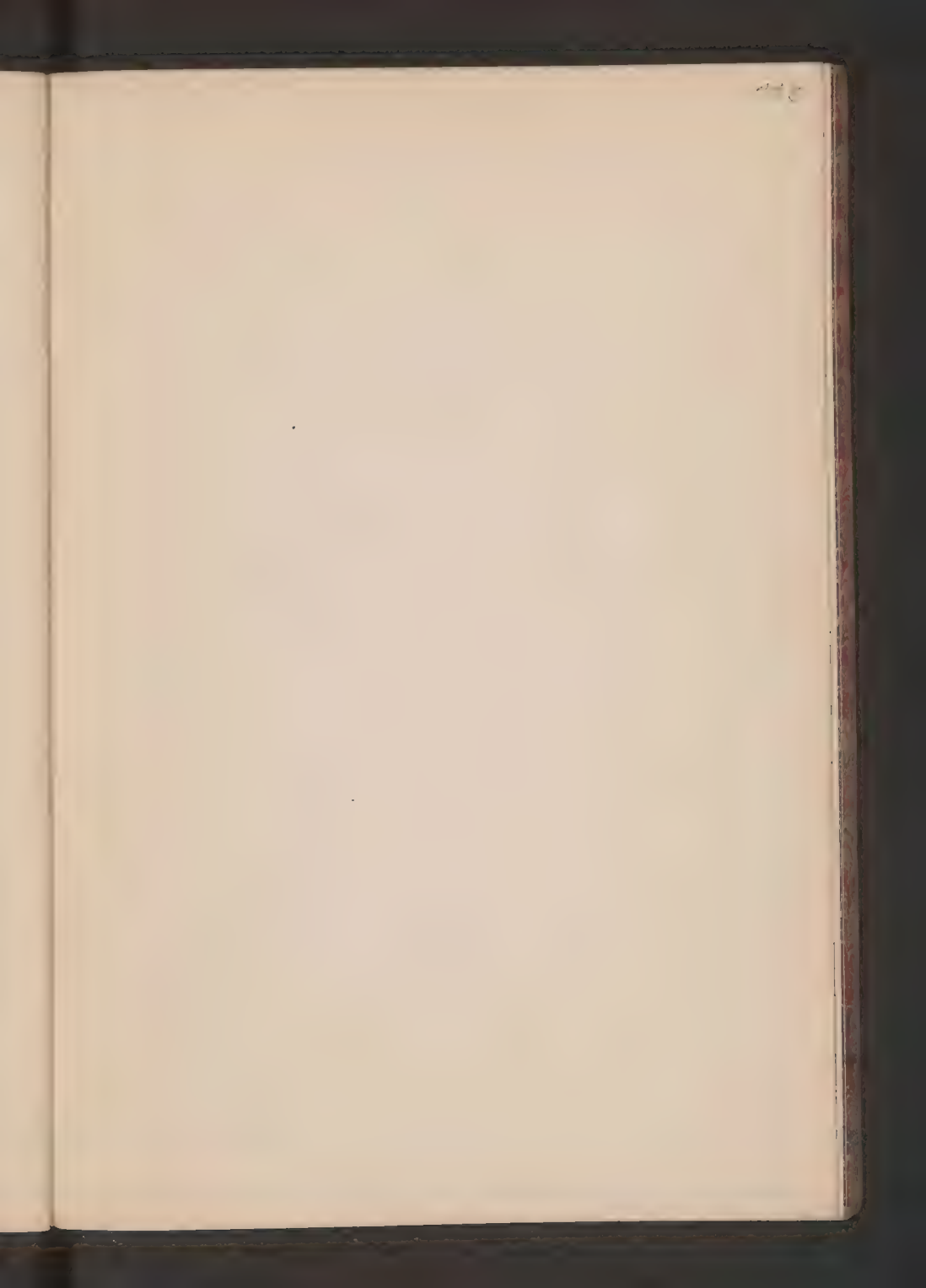
Tak pwinēti nē pokharcto, napri mē teriat na nrojem
mējien, byt more wily jako materpat do inneyo gu-
bu, more ten w gu zamōrit, ne pnyjot, Ale pomythi.

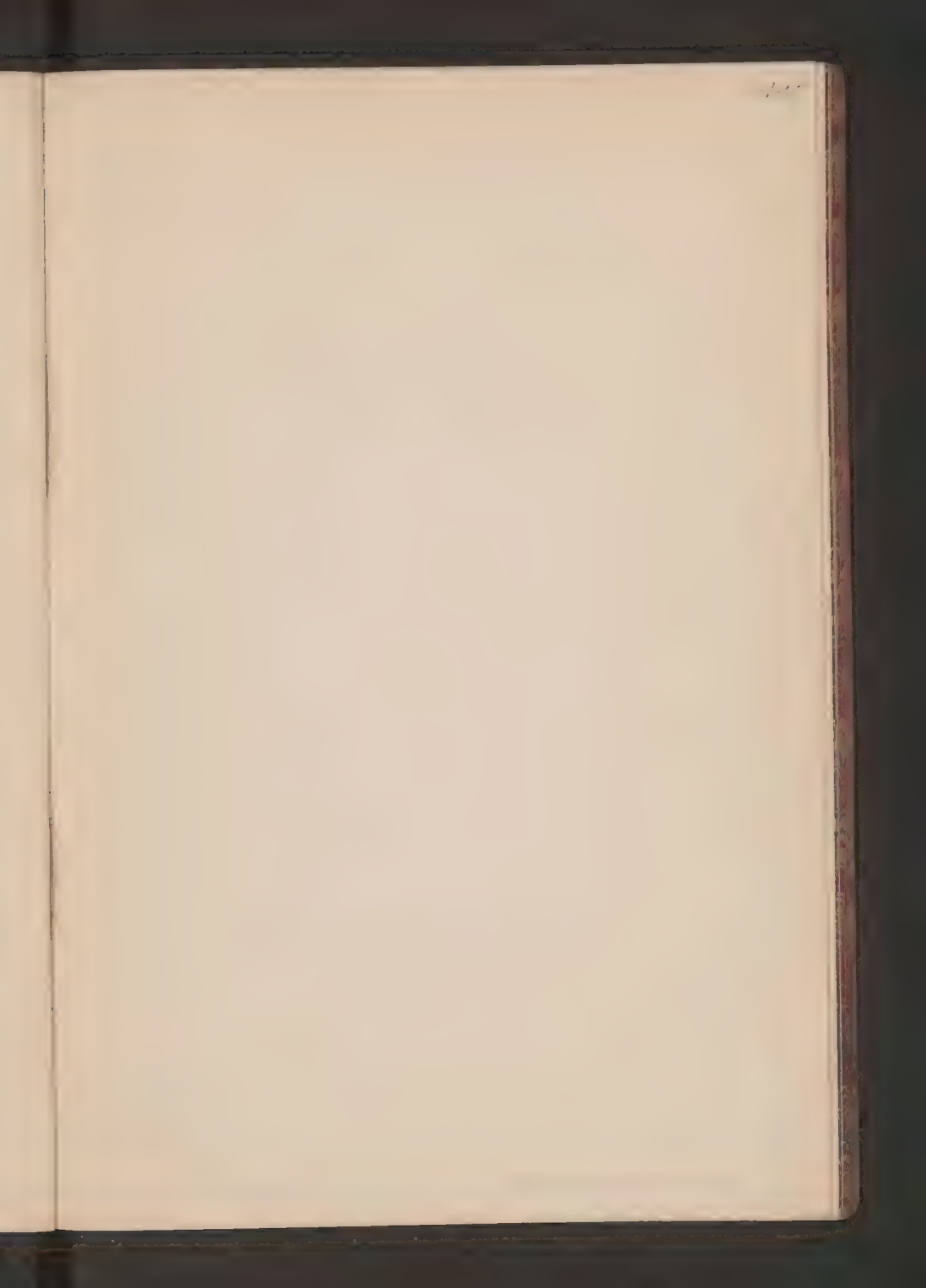
S. m.

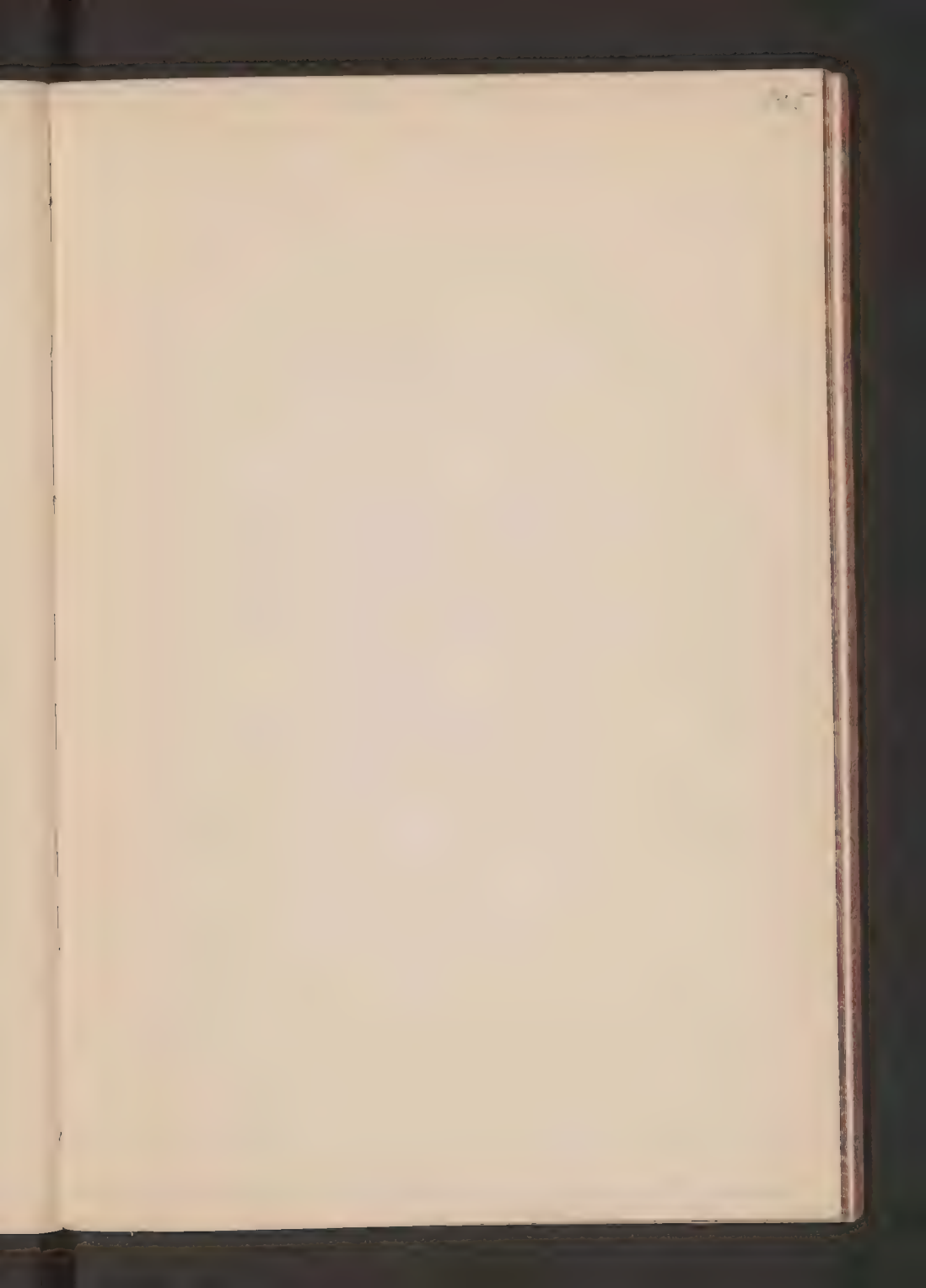

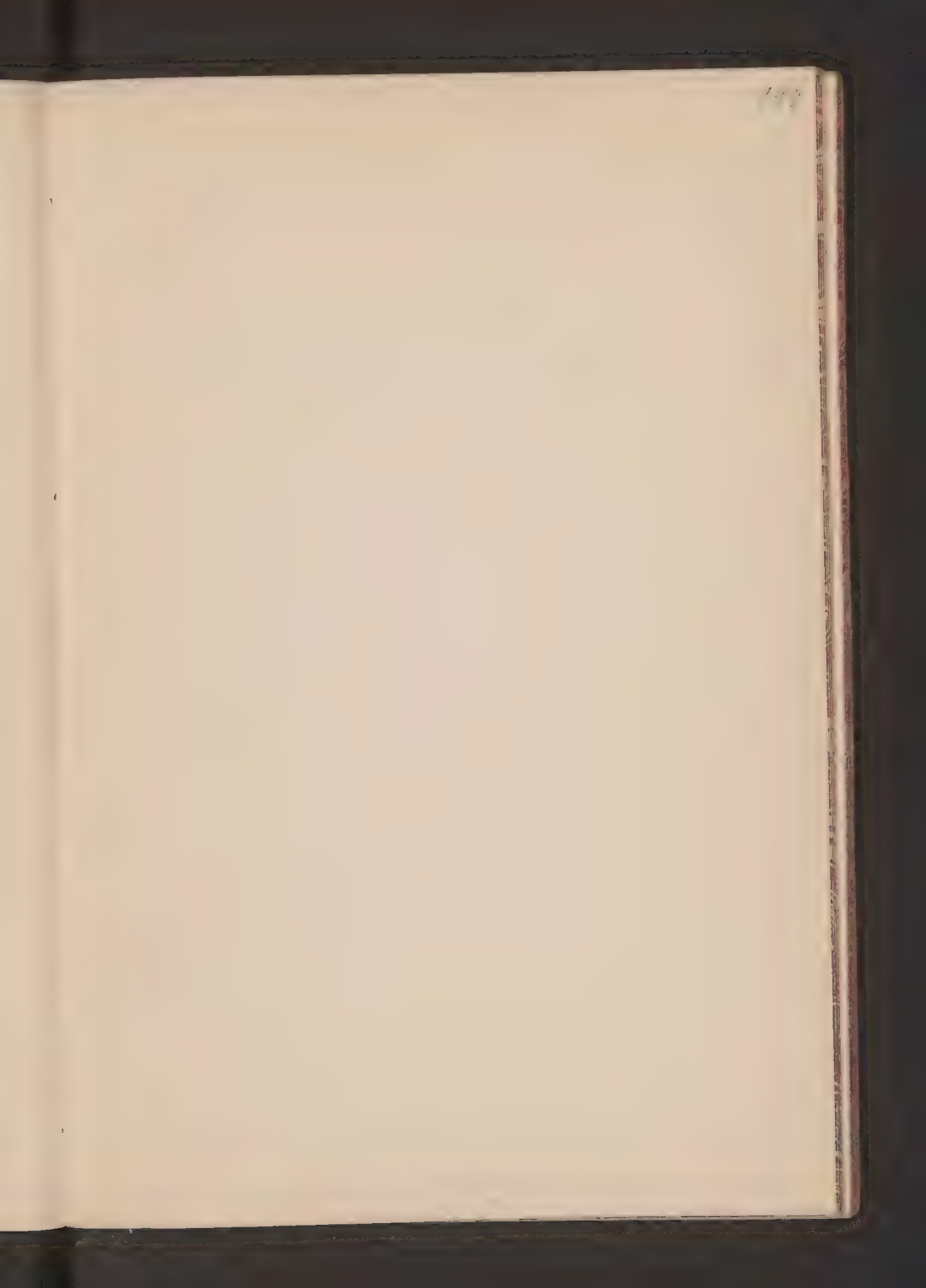

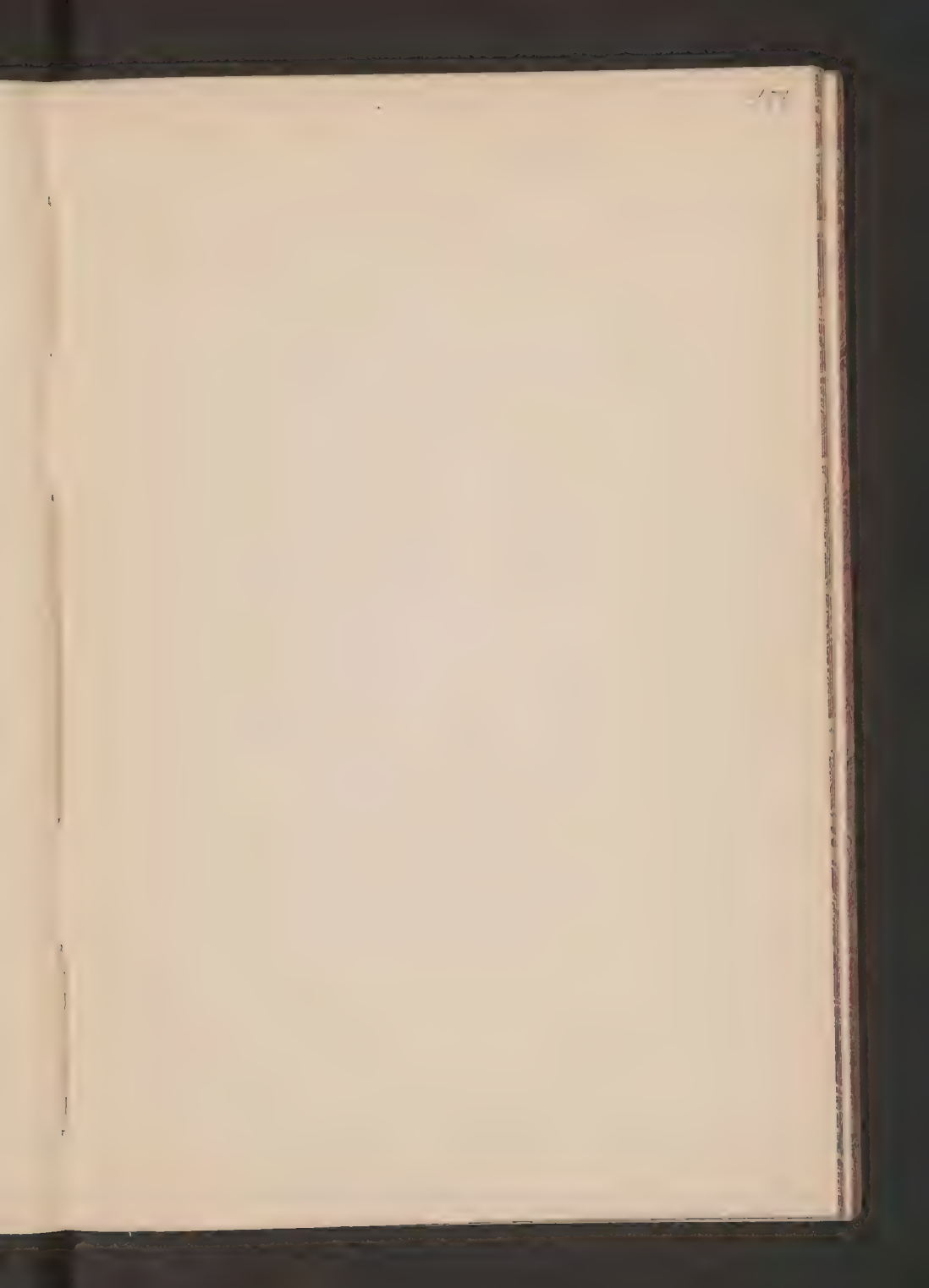

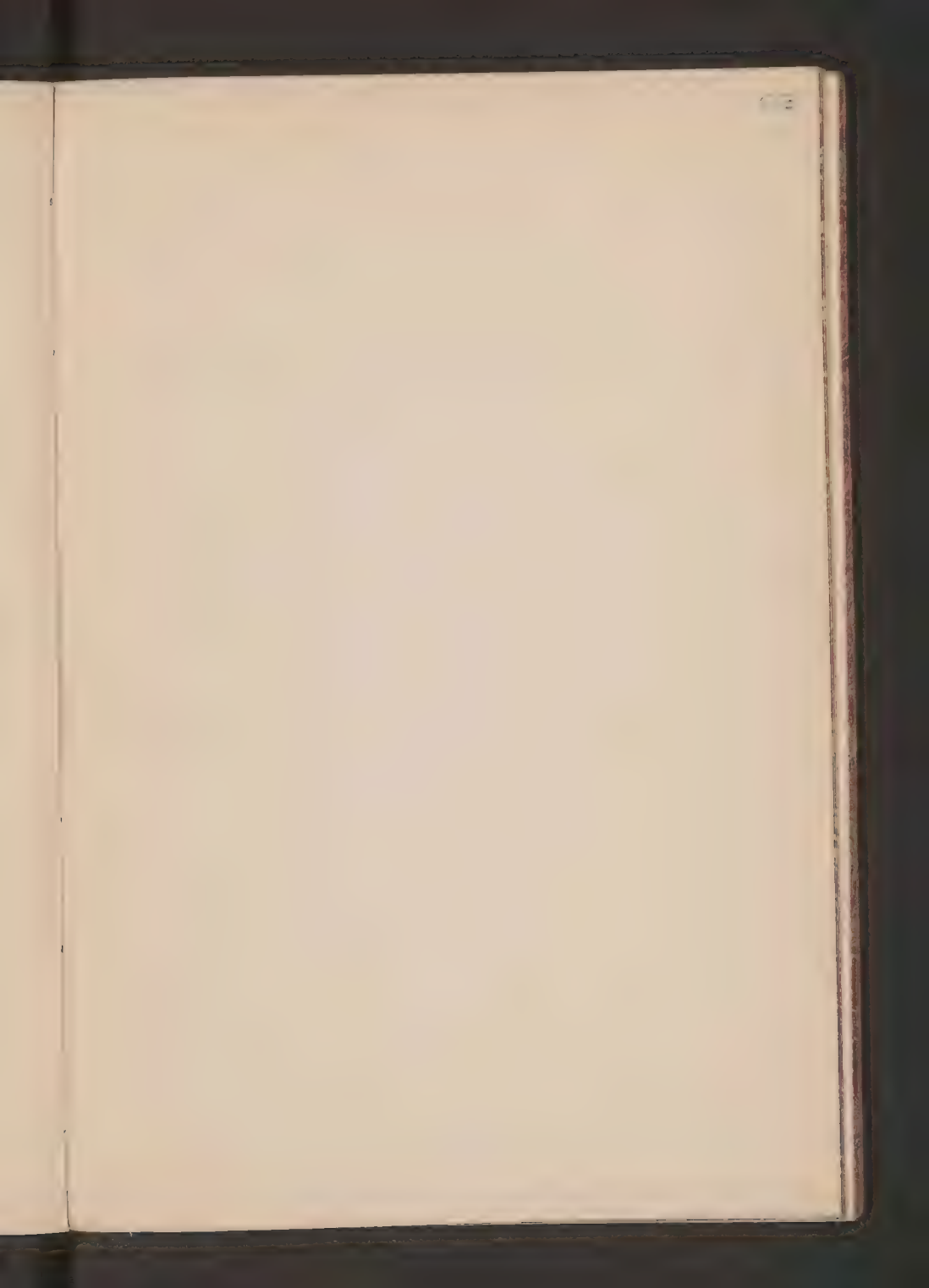

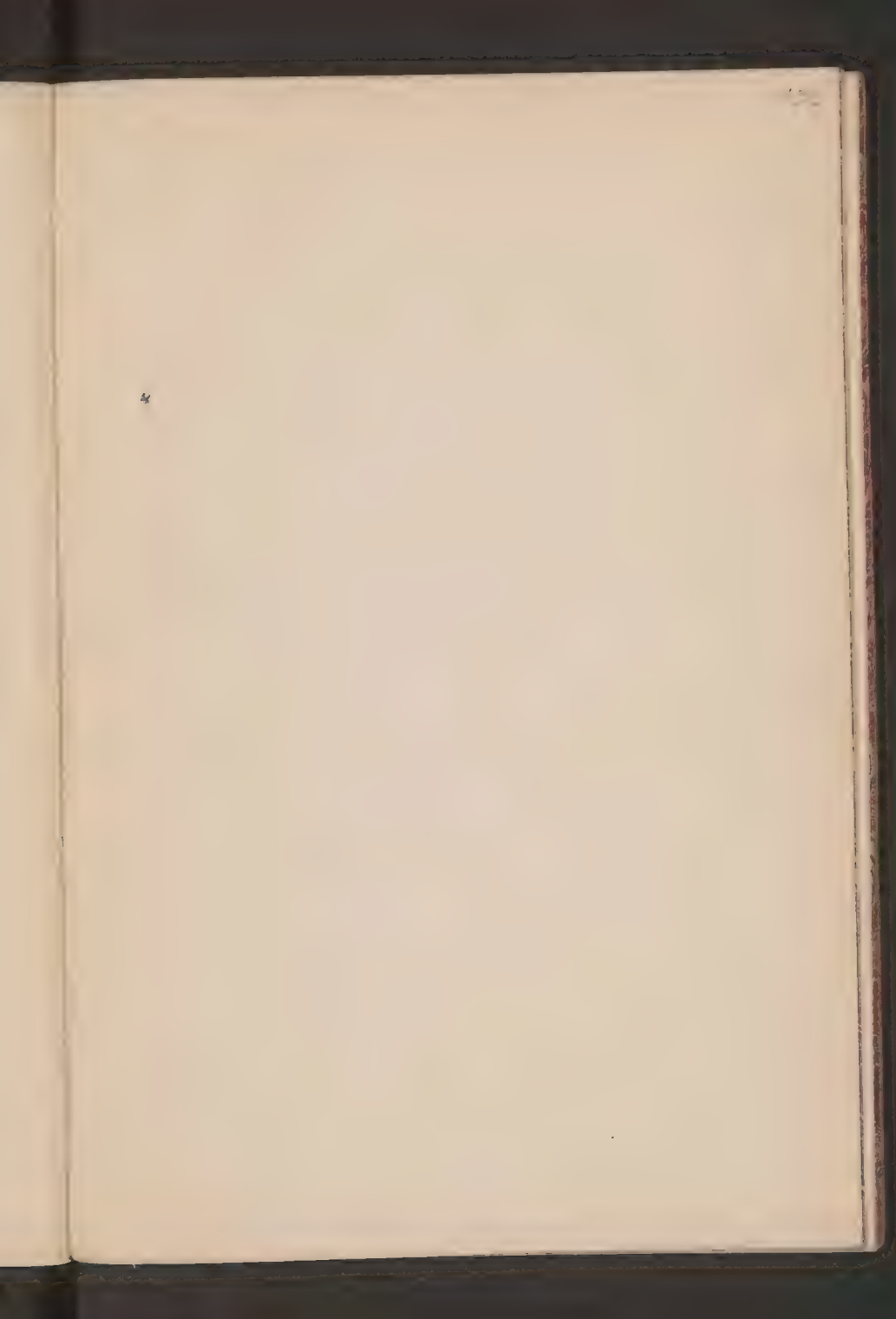

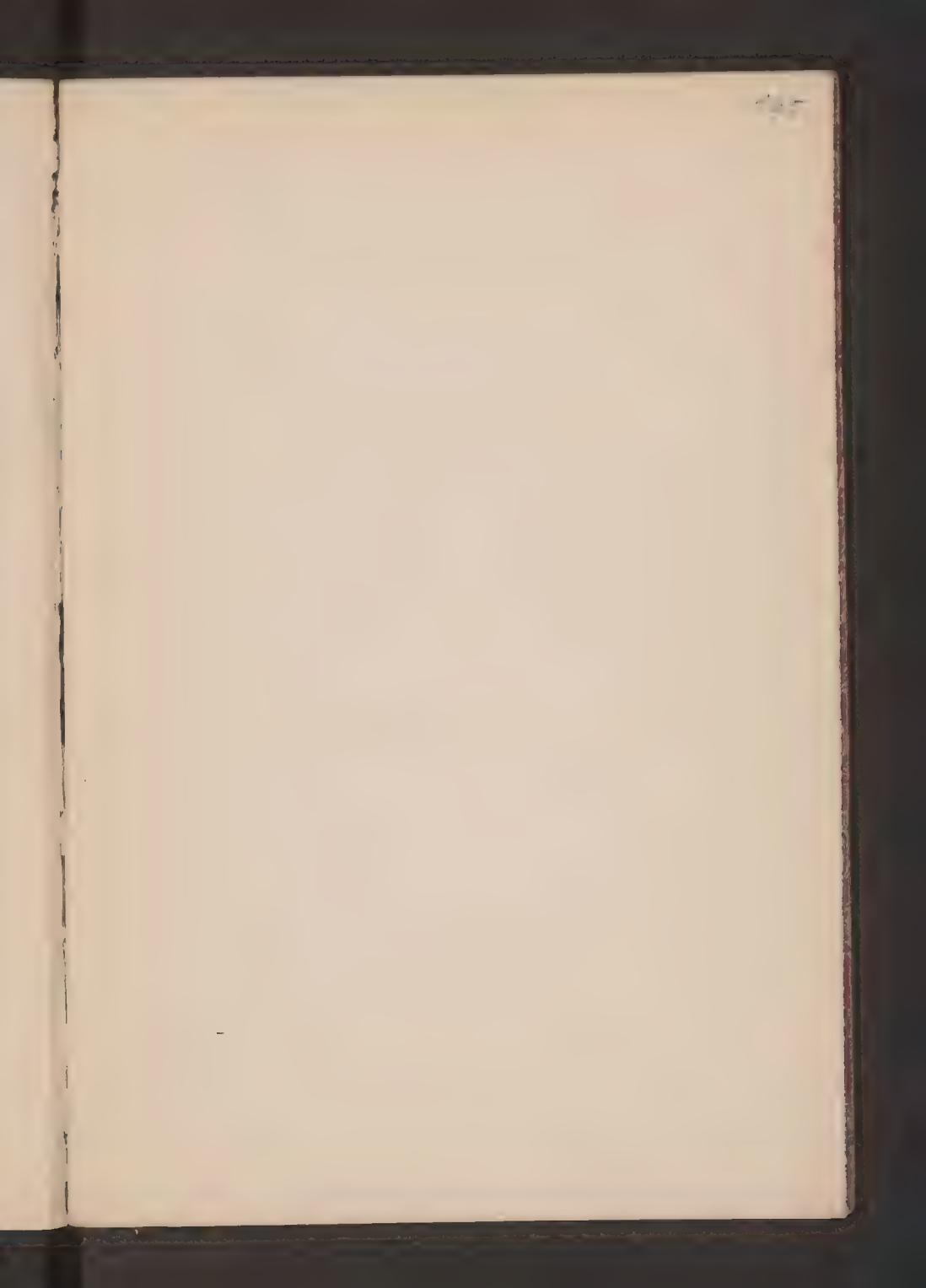
The first of these is the fact that the
 the second is the fact that the
 the third is the fact that the
 the fourth is the fact that the
 the fifth is the fact that the
 the sixth is the fact that the
 the seventh is the fact that the
 the eighth is the fact that the
 the ninth is the fact that the
 the tenth is the fact that the
 the eleventh is the fact that the
 the twelfth is the fact that the
 the thirteenth is the fact that the
 the fourteenth is the fact that the
 the fifteenth is the fact that the
 the sixteenth is the fact that the
 the seventeenth is the fact that the
 the eighteenth is the fact that the
 the nineteenth is the fact that the
 the twentieth is the fact that the
 the twenty-first is the fact that the
 the twenty-second is the fact that the
 the twenty-third is the fact that the
 the twenty-fourth is the fact that the
 the twenty-fifth is the fact that the
 the twenty-sixth is the fact that the
 the twenty-seventh is the fact that the
 the twenty-eighth is the fact that the
 the twenty-ninth is the fact that the
 the thirtieth is the fact that the
 the thirty-first is the fact that the
 the thirty-second is the fact that the
 the thirty-third is the fact that the
 the thirty-fourth is the fact that the
 the thirty-fifth is the fact that the
 the thirty-sixth is the fact that the
 the thirty-seventh is the fact that the
 the thirty-eighth is the fact that the
 the thirty-ninth is the fact that the
 the fortieth is the fact that the
 the forty-first is the fact that the
 the forty-second is the fact that the
 the forty-third is the fact that the
 the forty-fourth is the fact that the
 the forty-fifth is the fact that the
 the forty-sixth is the fact that the
 the forty-seventh is the fact that the
 the forty-eighth is the fact that the
 the forty-ninth is the fact that the
 the fiftieth is the fact that the
 the fifty-first is the fact that the
 the fifty-second is the fact that the
 the fifty-third is the fact that the
 the fifty-fourth is the fact that the
 the fifty-fifth is the fact that the
 the fifty-sixth is the fact that the
 the fifty-seventh is the fact that the
 the fifty-eighth is the fact that the
 the fifty-ninth is the fact that the
 the sixtieth is the fact that the
 the sixty-first is the fact that the
 the sixty-second is the fact that the
 the sixty-third is the fact that the
 the sixty-fourth is the fact that the
 the sixty-fifth is the fact that the
 the sixty-sixth is the fact that the
 the sixty-seventh is the fact that the
 the sixty-eighth is the fact that the
 the sixty-ninth is the fact that the
 the seventieth is the fact that the
 the seventy-first is the fact that the
 the seventy-second is the fact that the
 the seventy-third is the fact that the
 the seventy-fourth is the fact that the
 the seventy-fifth is the fact that the
 the seventy-sixth is the fact that the
 the seventy-seventh is the fact that the
 the seventy-eighth is the fact that the
 the seventy-ninth is the fact that the
 the eightieth is the fact that the
 the eighty-first is the fact that the
 the eighty-second is the fact that the
 the eighty-third is the fact that the
 the eighty-fourth is the fact that the
 the eighty-fifth is the fact that the
 the eighty-sixth is the fact that the
 the eighty-seventh is the fact that the
 the eighty-eighth is the fact that the
 the eighty-ninth is the fact that the
 the ninetieth is the fact that the
 the ninety-first is the fact that the
 the ninety-second is the fact that the
 the ninety-third is the fact that the
 the ninety-fourth is the fact that the
 the ninety-fifth is the fact that the
 the ninety-sixth is the fact that the
 the ninety-seventh is the fact that the
 the ninety-eighth is the fact that the
 the ninety-ninth is the fact that the
 the hundredth is the fact that the

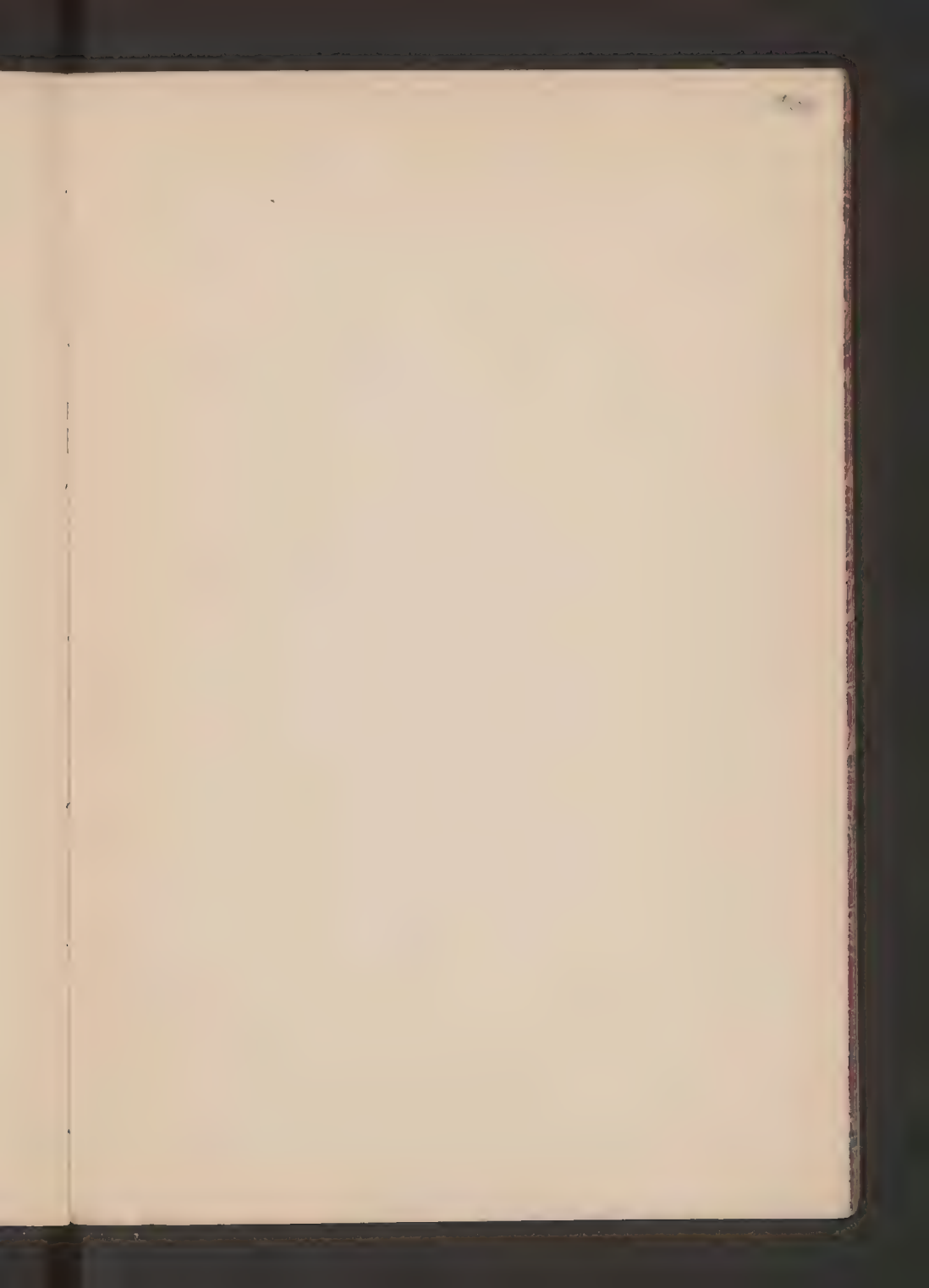

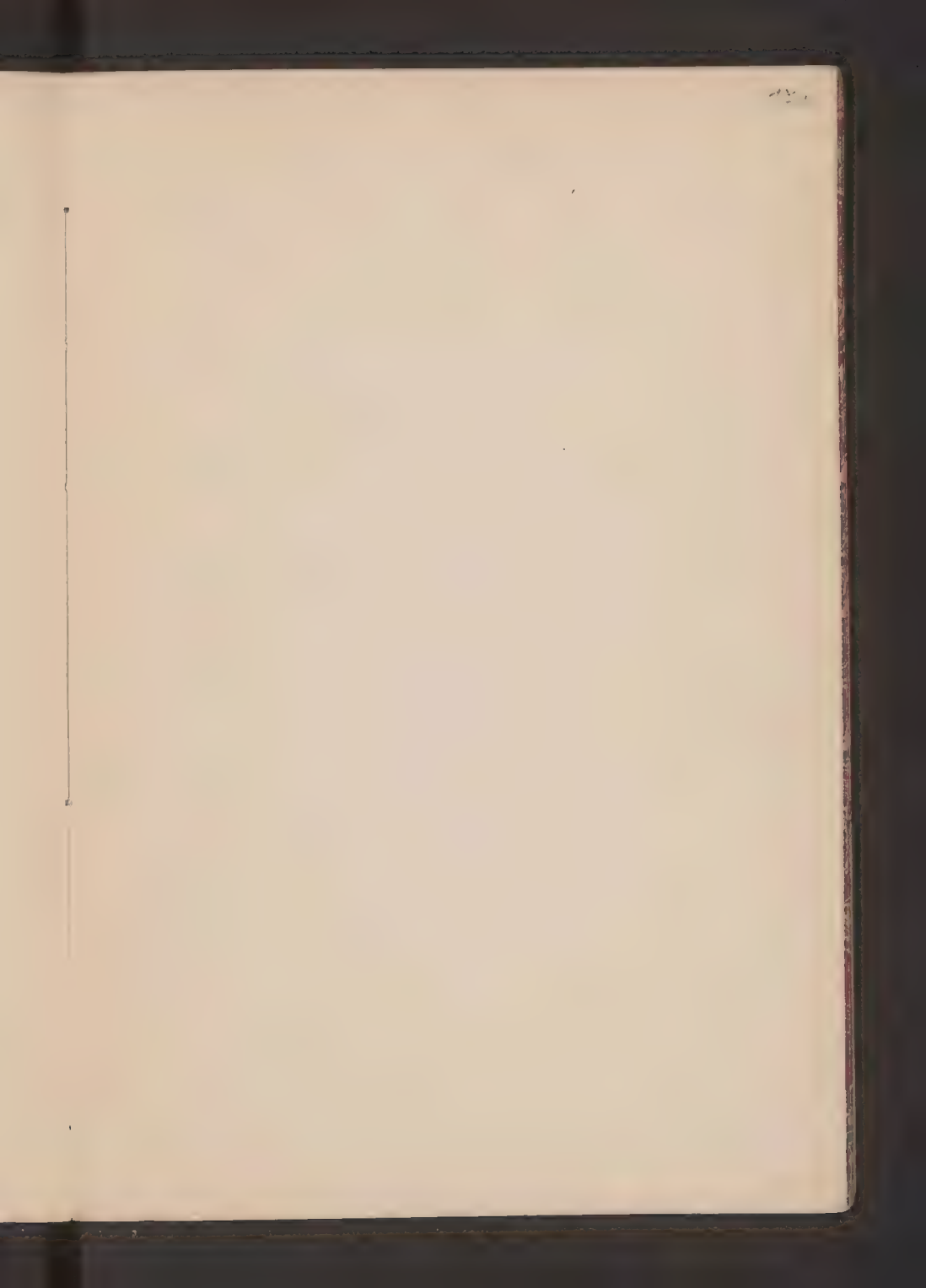
17
The first of the three is the most common, and is found in all the
specimens of the genus. It is a small, round, white, smooth
shell, with a slightly flattened top and a slightly raised bottom.
The surface is smooth and glossy, and the color is a pure white.
The second is a larger, more elongated shell, with a more
pronounced top and bottom. It is also white, but has a more
matte finish. The third is a very small, round, white shell, with
a slightly flattened top and a slightly raised bottom. It is also
smooth and glossy, and has a pure white color.

7-10

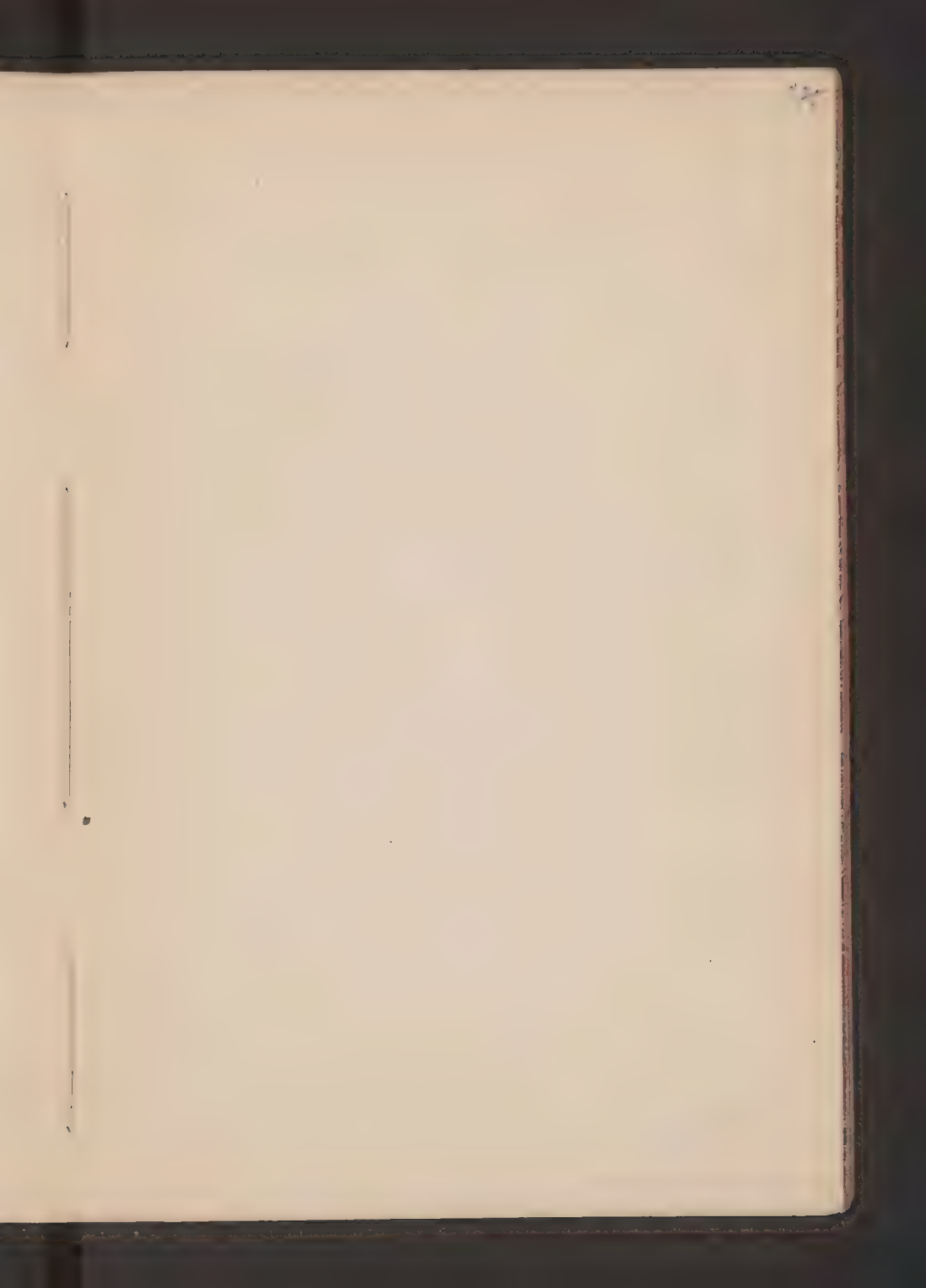

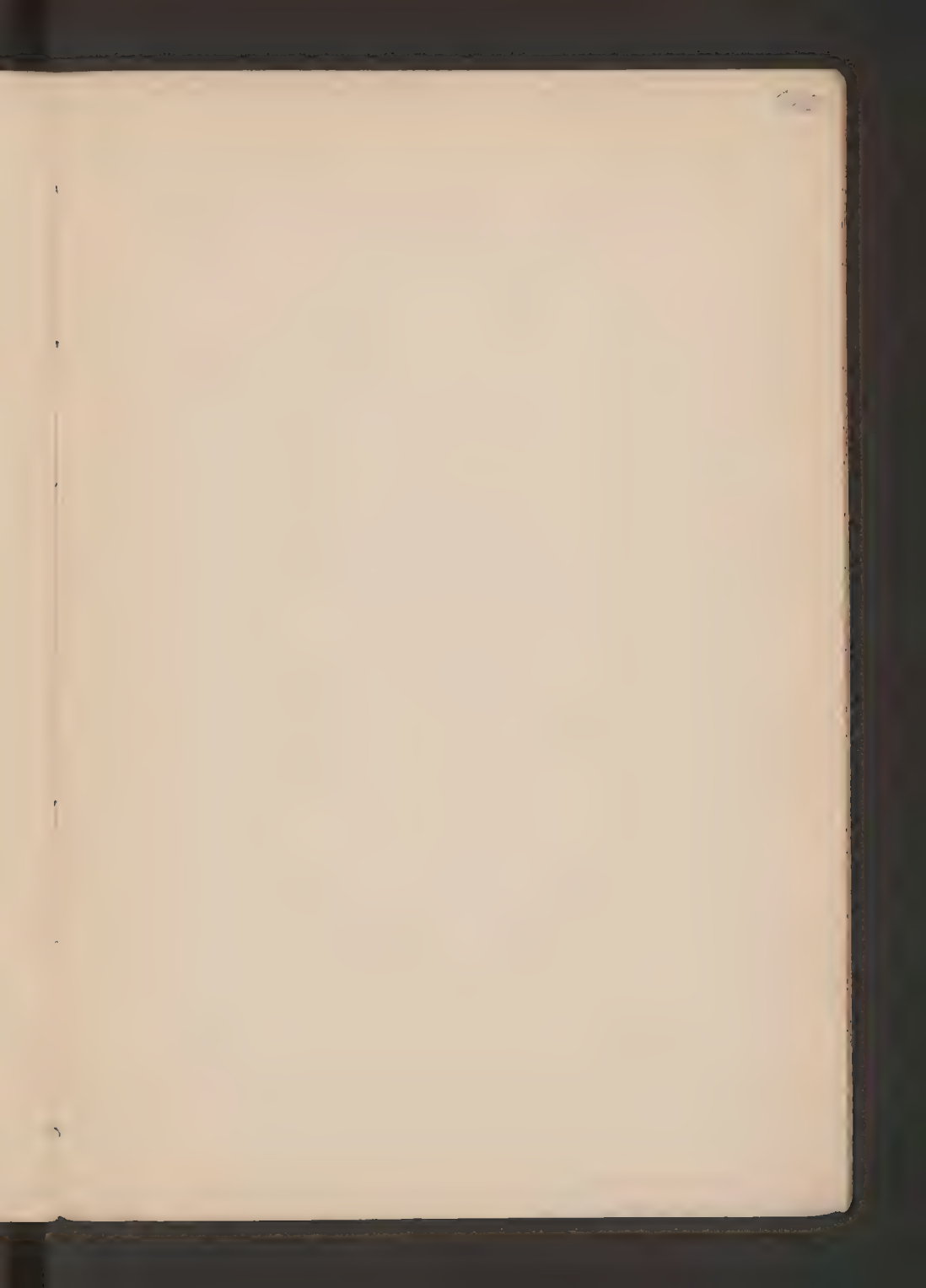

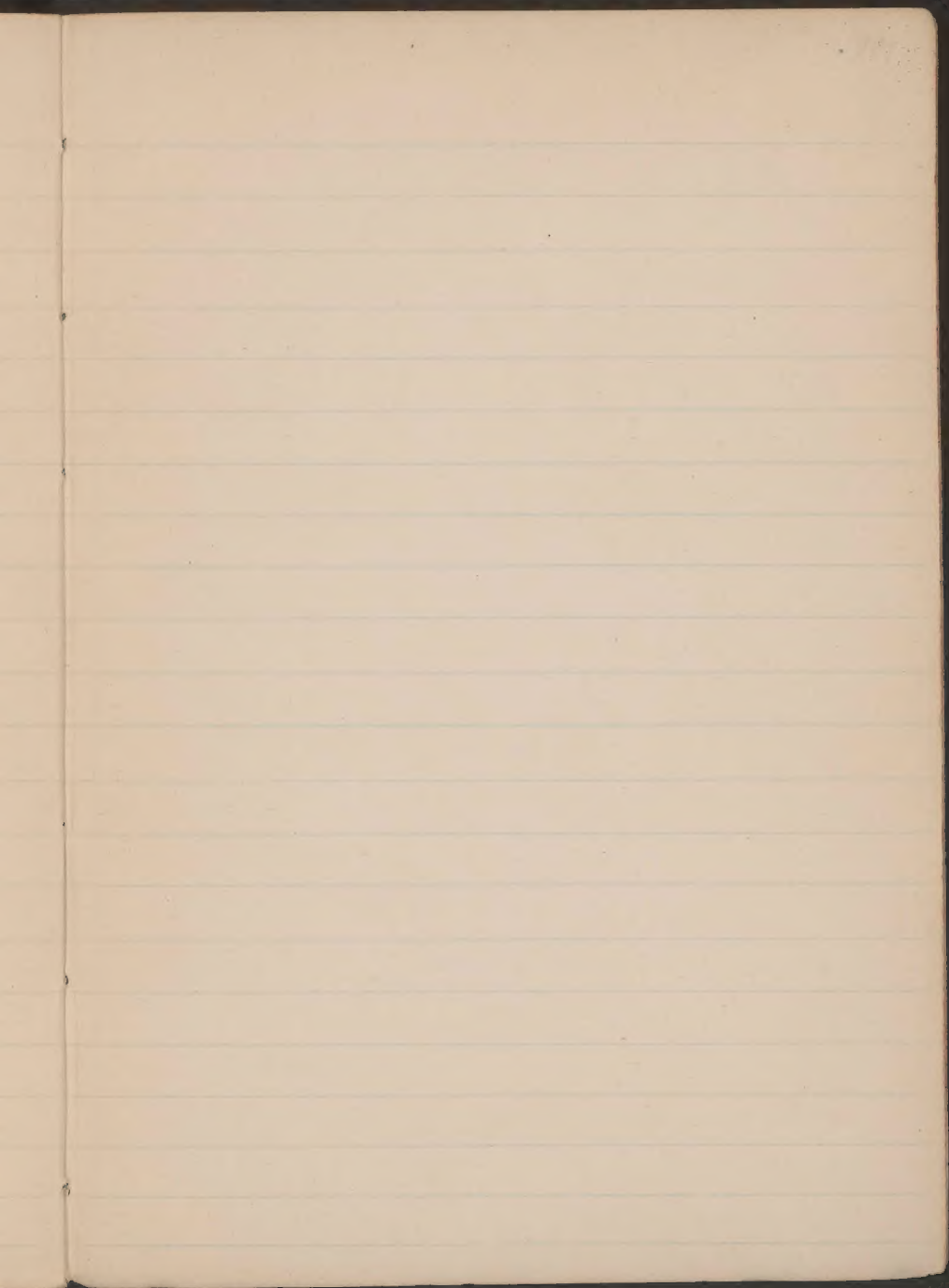

1879
Jan 1
Feb 1
Mar 1
Apr 1
May 1
Jun 1
Jul 1
Aug 1
Sep 1
Oct 1
Nov 1
Dec 1

S. II, 180.

14. II. 1953. J. J. J. J.

